

VEZETŐK LAPJA

MAGYAR CSERKÉSZVEZETŐK ÉS SZÜLŐK FÉLÉVI ÉRTESÍTŐJE

62. évf.

117. szám

2015 őszi

*Jubileumi tábor a Sik Sándor Cserkészparkban:
Tábornytás utáni elvonulás*

KÖZÉRDEKŰ HÍREK

2015. augusztus 29-én a washingtoni **Szeplőtelen Fogantásról nevezett nemzeti kegyhely bazilikában** az ünnepi szentmisét követően dr. Erdő Péter bíboros, az MKPK elnöke, Donald Wuerl bíborossal, washingtoni érsekkel **felszentelte a Magyarok Nagyasszonya-kápolnát**. A szentmisén dr. Kövér László, az Országgyűlés elnöke, Soltész Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára, Szemerényi Réka washingtoni magyar nagykövet, és mintegy hétszáz Egyesült Államok-beli, illetve kanadai magyar

volt jelen. Dr. Kövér László Szent István zászlót ajándékozott a bazilikának – tájékoztatott az MTI. Ünnepi beszédében azt mondta: „Mi – amerikaiak és európaiak,

A magyar nyelv titkos jegy, amelyről minden bábeli zűrzavarban egymásra ismerünk, amelyet büszkén hordozunk az emberi szellem mérkőző porondján.
(Ravasz László)

egyháziak és világiak, politikusok és választópolgárok – azért vagyunk ma együtt, mert hiszünk abban, hogy a hit és az erkölcs

változatlanul az emberi jövő örök zálogai; töretlenül hiszünk abban, hogy a hit és az erkölcs a 21. században is olyan szabadságteremtő és rendteremtő erők, amelyek nélkül az euro-atlanti civilizációnk nem fenntartható.”

Dr. Szemerényi Réka rámutatott, hogy a magyar kormány támogatja a magyar identitás megerősítését. Az ünnepségen közel 100 magyar cserkész, zászlós bevonulása kíséretében, az USA New York-i, clevelandi és Kanada torontói körzetéből, valamint a Jubileumi táborból még haza nem tért felvidéki cserkészek vettek részt. ■

Felvidék. Im már harmadszor is megrendezte a Magyar Cserkészszövetségek Fóruma a **segédtisztképző vezetőképző-táborát**. A hagyományos helyszínnek számító palásti rét idén nem zöldellő frissességével, mint inkább aranyló kopárságával fogadta az arra járókat, írja a krónikás, Maxim Orsolya. A tíz nap alatt hat Fórumos tagszövetségből tizenegy vezető és tizenhét jelölt érkezett a tábor helyszínére, hogy a MCSSZF segédtisztállományát gazdagítsák. ■

A **Dél-Amerikai Jubileumi tábor** 2016. január 1-11 között Argentínában kerül megrendezésre. A délieken kívül, USA, Kanada, az európai kerület, sőt felvidékiek is részt vesznek. ■

A Szövetség a **2016-ban esedékes központi vezetőképző táborokat** augusztus 4-14 között tartja a Sík Sándor Cserkészparkban. ■

Az Amerikai Cserkészszövetség (B.S.A.) bevezette a **sakkosági különpróbát**, aminek hírére az amerikai sajtó is átvette és terjeszti. Jelentésük szerint kétszer annyian tettek ebből különpróbát mint a robotikából. Ennek a kitűnő játéknak hatalmas nevelő és szellemi fejlesztő hatása van. A hatásokra vonatkozó részletes felsorolás lapunk e számának 5. oldalán található. ■

A **24. világdzsembori megrendezésére** az USA Nyugat-Virginia állambeli Summit Bechtel Reservation-en kerül sor 2019. július 22. - augusztus 2. között. ■

Érdeemes megnézni ha Budapesten jár: A budai Szentháromság térnél lévő Szent Mihály Kápolnában nyolc nyelven bemutatásra kerülő „Magyarország történelme” című 14 perces filmet, és a közeli Magyarság Házában (Bp. 1014, Szentháromság tér 6), a „Mi magyarok” című kitűnően összeállított kiállítást. Alapos megtekintésre az utóbbihoz kell kb. két óra. Cserkészeknek és felnőtteknek egyaránt tanulságos és érdekes. ■

A fedőlapon látható fényképét Szakony Bandi (ifj. Szakony András st., 74. sz. cscs.) készítette.

Fejtörő: A címlapon látható táborkapu melyik jubileumi táboron szolgált először táborkapuként?

JUBILEUMI CSERKÉSZNAPON

ELHANGZOTT BESZÉD

Dr. Kövér Lászlónak, a Magyar Országház elnökének beszéde.

Forrás: A Magyar Parlament Sajtóirodája.

Cleveland, 2015. szeptember 6.

„Hiszek

A kevesek egymásba tett kezében,

A testvérszóban, a bajtársmarokban,

Az érben, mely patak lesz és folyó,

S halott tengerbe életet zuhant.”

Tisztelt Elnök Úr! Parancsnokok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Lányok és Fiúk!

Sík Sándor Megyeri hitvallásának szavai jól érzékeltetik a mai jubileumi cserkésznaphoz vezető történelmi utat is. A magyar cserkészlet néhány elkötelezett, Isten megtalált ember életre szóló szövetségként indult, tíz és százezreknek jelentette a vidám gyermekkort, s szép ifjúságot és felnőttként a boldogságra vezető utat.

A szétszóratás után pedig a megmaradás egyik legfontosabb forrása lett: a cserkészlet itt, az óceánon túl is éltette a magyar szellemet.

Ma délelőtt felvontatok egy magyar nemzeti zászlót. Egy zászlót, ami mindenhol a világon ugyanazt a hitet és reményt jelenti: hitet abban, hogy mi, magyarok összetartozunk, s a reményt abban – hogy ha felelősek vagyunk egymásért – megmaradhatunk.

Kedves Cserkészek!

Az 1910-ben megalakult és 1941-ben már több mint hatvan ezer taggal rendelkező magyar cserkészmozgalmat a kommunista hatalom 1948-ban végleg betiltotta. A magyar cserkészmozgalom hajótöröttei a reménybe kapaszkodva érkeztek át a jelképes és valóságos túlsó partra, a szabadság korabeli világába, Amerikába.

Új életet kellett találni, új életet kellett építeni. Voltak, akik

magukkal hozták az óceán túlpártjára a régi sebeiket, amelyek sohasem gyógyultak be. Mások minden szempontból szakítottak régi életükkel: felhasználták az új világ által kínált új lehetőségeket, lemondtak kulturális örökségükről, lemondtak gyerekeikről, egyszersmind az otthoniakról, lelkiileg kiléptek a magyar nemzetből.

És voltak – nem kevesen –, akik a szó legnemesebb értelmében újrakezdték az életet: közösségeket szerveztek, amelyek éltették a magyarságot. Hosszasan sorolhatnánk a különféle értékes köröket, egyesületeket, amelyben újra meg újra felhangzott vagy papírra íródott a magyar szó, felcsendült a magyar ének, előkerültek a magyar kultúra, a magyar hitélet kérdései.

E közösségek között is kitűnt a cserkészlet. A cserkészlet, aminek részesei rendkívül magas mércét állítottak maguk elé. Sík Sándor szavai szerint rendezték be az életüket: „Tekintet nélkül arra, hogy másoknak tetszik-e vagy nem, tekintet nélkül, hogy látják-e vagy nem, tekintet nélkül arra, lesz-e sikere vagy nem: tedd a jót! Tégy minden jót, amit megtehetsz, ott ahol vagy, úgy ahogy teheted, akkorát, amekkorát tehetsz, de mindig szüntelenül ez legyen a programod.”

A magyar cserkészek itt, Amerikában is megtanulhatták, hogy önzetlenül jót tenni nem más,

mint a leghatékonyabb önvédelem és közösségvédelem.

Nem mindenkinek ismerjük a nevét, de mindenki hite és munkája kellett ahhoz, hogy a magyar cserkészmozgalom fennmaradhasson. Emlékezetünkben meg kell őriznünk mindazokat a cölöpverőket, a magyar összetartozás szenvedélyének csilolóit, akik ma már az égi cserkész tábortüzeket ülik körül.

Köszönjük Szentkúti tanár úrnak, az egykori miskolci középiskolai tanárnak, aki ezekkel a szavakkal vontta be a mozgalomba a későbbi Külföldi Magyar Cserkészszövetség első vezetőjét, Bodnár Gábort: „Fiam! Egy éve ismerlek. Az a benyomásom rólad, hogy a szemed se áll jól. Ez azt jelenti, hogy van benned elég jó, de több ami reformálásra szorul. Az a bajod, hogy több az energiád, mint amit rendes dolgokra fel tudsz használni. Felveszlek cserkésznek, hogy a fölös energiádat itt használd. De figyelmeztetek, jól kell használnod.”

Bodnár Gábor jól használta fel az energiáit. 1945 áprilisában, amikor a kommunisták elől menekülnie kellett, megesküdtött arra, hogy amíg él, a cserkészlettel szolgálni fogja a nemzetét és a magyar ifjúság ügyét. Állta a szavát, amint megállta fogadalmát a szintén menekülő, nyugat-európai táborokban néhány fiatalból összekovácsolódott Hontalan Sások törzse is, akik meghatározták

a Külföldi Magyar Cserkészszövetség ma is vallott elvi és erkölcsi alapjait. Miután szétszóródtak a világban, mindenhol létrehozták a cserkészzetet. Olyan járható utat tapostak ki, ami 70 éven keresztül vonzani, helyes irányban tartani, és célba érkeztetni tudta a külföldön élő egymást követő magyar nemzedékeket.

Köszönet illeti Lendvai-Lintner Imrét, aki napjainkban a nagy elődökhöz méltó módon és változatlanul gondoskodik arról, hogy a külföldi magyar cserkészzet lángja tovább lobogjon, és maga köré gyűjtse a magyar fiatalokat a nagyvilágból.

Kedves Cserkészek!

Az elmúlt 70 évben a Külföldi Magyar Cserkészszövetség bebizonyította, hogy a jó, ha jól csinálják, mindennél vonzóbb, mindennél kedvesebb. Megérte sok-sok családnak hétvégente 100 mérföldet autózni a cserkészterért, a találkozásért, a játékért és a magyar szóért. Megérte a saját pénzükből, sokszor két kezük kemény munkájával, állapotbeli kötelességeik maradéktalan teljesítése után táborot szervezni, sátrat vagy éppen magyar viseletet varrni, cserkészházat építeni – cserkésznapot szervezni.

Ha számba akarjuk venni mindazt, amit az elmúlt 70 esztendőben a cserkészterért és a cserkészzet által történt, biztosan nem tudunk teljes leltárt adni. Hány és hány gyerek kapta meg itt életre szóló indíttatását – az életről és az összetartozásról, munkáról és hivatásról.

1990 után a Külföldi Magyar Cserkészszövetség segítségével újra a régi szellemben sikerült fellobbantani a kommunisták által szétaposított cserkésztereket mindenhol a Kárpát-medencében. Különösen a vezetőképesség területén adatok semmi mással nem pótolható tapasztalatot és

mintát. Itt kell emlékeznünk Kővári Lajos piarista atyára és társaira, a legendás „Ubulbá”-ra és társaira, akiknek köszönhetően külföldön létrejöhetett a cserkész segédtisztképzés sajátosan magyar módszere, amit aztán megörökölt 1990 után a kárpát-medencei magyar cserkészter is.

A magyar fiatalság, amely ott hon, a Kárpát-medencében igyekezett a diktatúrák után megtalálni a szabad élet útjait, nagy ajándékot, nagy lehetőséget kapott tőletek.

Napjainkban a négy földrészen – Európában, Észak- és Dél-Amerikában, valamint Ausztráliában – több ezer fiatal összefogó Külföldi Magyar Cserkészszövetség változatlanul az, ami a múltban is volt: a fiatalok számára a magyarságismeret tiszta forrása.

Mindezt a mai jubileumi cserkésznapon a magyar állam nevében köszönetet és elismerést kell mondanom a Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek.

Kedves Lányok és Fiúk!

Ha tudni akarjátok, mi mindent tettek az előttetek járó cserkésznemzedékek egymásért és értetek, csináljátok utánuk. Akkor fogjátok megérteni, hogy milyen szeretettel, lelkesedéssel tették, amit csak megtenni képesek voltak.

Számotokra nyilvánvaló, hogy a nemzet elsősorban nem egy eszme, nem egy elvont fogalom, hanem mindenekelőtt közösség. Közösség, amelynek mindannyian részesei vagyunk, közösség, amit a tagjain keresztül tapasztalhatunk meg. Közös örökség is ez: zene, kultúra, hagyomány, történelem. Sorsközösség és nyelvközösség. Ha használjuk ezt az örökséget, ha tudatosan éljük ezt a sorsot, akkor táplálja az életünket, akkor a legnagyobb bajok idején is a szükségből mindig erényt tudunk kovácsolni.

A nemzeti közösség döntés is. Döntés egymás mellett. Különösen igaz ez itt, messze a Kárpát-medencétől. Ti igent mondtatok erre az életre, hétről hétre igent mondtok rá, s ez nemcsak nektek, de másoknak is nagyon sokat tesz hozzá az életéhez. A cserkészter is olyan, mint a nemzet: addig él, amíg hiszünk benne és teszünk érte.

Kedves Barátaink!

„Sok baj van, s még gyűl hozzá” – szól az örökérvényűnek tűnő székely mondás. Erkölcsi, értékrendbeli és gazdasági válság gyötri a világot, az euro-atlanti civilizáció minden eresztékében ropog, lélekszámba csökken és lélekben is apad.

Rendkívül felértékelődnek most azok a közösségek, amelyeknek a tagjai túllátnak a maguk életén, és ezért hajlandóak a szó legnemesebb és legtisztább értelmében szolgálni egy-egy jó ügyet – a halál kultúrájával szemben az élet ügyét.

Olyan ügyeket, amelyekben a tisztát, a szépet és a jót keresik az emberek, és minden erejükkel igyekeznek követni azt – még akkor is, ha újra meg újra megtapasztalják saját gyengeségüket.

Ezért aztán a magyar fiatalságnak, és ezáltal a magyar nemzetnek a jövőben is rendkívül nagy szüksége lesz rátok, cserkészekre. A magyarországi választópolgároktól 2010-ben, majd 2014-ben arra kaptunk megbízást, hogy Magyarországon olyan államot építsünk, amely végre nem kiszolgáltatja, nem megtagadja, hanem szolgálja a nemzetét, olyan államot, amelyre minden magyar számíthat, bárhol él is a nagyvilágban.

Az előttünk álló nagy munkát csak közösen végezhetjük el és csak akkor, ha mi – Magyarországon, a Kárpát-medencében és nagyvilágban élő magyarok –

---

erőt tudunk adni egymásnak, és erőt tudunk meríteni egymásból.

Ebben a munkában minden cserkészereyre, leleményre, minden jelenlegi és jövőbeli magyar cserkészre is szükség lesz. Így

elvégezhetjük a mindannyiunkra kiszabott munkát, elégtételt adva az előttünk járóknak, és reményt adva a nyomainkba lépőknek.

Adja Isten, hogy így legyen!

A mai naphoz hasonlóan,

örömteli találkozásokat és tartalmas együttléteket kívánok a jubileumi 60. cserkésznap valamennyi résztvevőjének és további jó munkát! ■

CSERKÉSZ ÉVFORDULÓK 2015-BEN

1915. 100 éve, hogy az I. világháború alatt a csapatok mentőállomásokon, kórházakban, pályaudvarokon teljesítenek kiségitő szolgálatot.

1940. 75 éve jött létre az átalakított próbarendszer, a Teleki Hagyaték.

1965. 50 éve volt az I. Észak-Amerikai Regőstábor.

1990. 25 éve annak, hogy a 8. Központi Jubileumi Tábor megrendezésre került a Sík Sándor Cserkészparkban. Jámbor Lajos halála.

2005. 10 éve volt a 11. Központi Jubileumi Tábor, ami immár ötödször a Sík Sándor Cserkészparkban, egyre több Kárpát-medencei cserkésztestvér részvételével.

2010. 5 éve volt a magyar cserkészzet megalakulásának 100. és a külföldi magyar cserkészzet megindításának 70. évfordulóját ünneplő Központi Jubileumi Tábor a Sík Sándor Cserkészparkban, számos kisebbségi és magyarországi cserkész részvételével. ■

A SAKKOZÁS HATALMAS NEVELŐI ÉS FEJLESZTŐI HATÁSA

Mire nevel? Becsületességre, a következmények vállalására, önuralomra, helyzetértékelésre, gyors megítélésre és döntésre, felelősségérzetre, versenyszellemre, a versenytárs tiszteletére, kitartásra, önbizalomra, a kudarcok elviselésére, lényeglátásra, barátsággra, rendszeres és pontos munkavégzésre, fegyelmezett viselkedésre, a szabályok, normák és törvények tiszteletben tartására.

És mit fejleszt? Analizáló és szintetizáló képességet, emlékezőtehetséget, elvont (absztrakt) és logikus gondolkodást, a megosztott figyelem képességét, produktív képeletet, az összefüggések felismerésének képességét, a gondolkodás divergens (széttartó, több megoldást nyújtó) jellegét, az öszszpontosítás képességét, kreativitást, elvonatkoz-

tatási és általánosítási képességet, problémaérzékenységet, kombinatív képességet, a módszeres és hatékony gondolkodást, tanulás képességét. A sakk megtanít arra is, hogy tanulás nélkül nem lehet fejlődni, hogy az ellenfelet nem szabad lebecsülni, hogy nehéz vagy kritikus helyzetekből is ki lehet jutni, hogy egyes problémákra számos megoldást lehet találni, hogy nem szabad a harcot az első sikertelenségnél feladni, hogy a probléma megoldást ismételtelen újra kell kezdeni, hogy a vereséget is el kell viselni, hogy a szabályokat kötelező módon be kell tartani. A sakkot tehát fontos személyiségfejlesztő eszközként is számon tarthatjuk,

írja Duró Zsuzsa gyermekpszichológus.

KÖZPONTI JUBILEUMI NAGYTÁBOR 2015

A beszámoló több mejelent sajtótájékoztató, a kiadott Emlékönyv, és megfigyelések vázlatos összeállítása.

A vásártéri forgószínpadra készülő „Fiú 10” altábor.
Fotó: Lengyel Emília

Közel 700 magyar cserkész érkezett az idei Jubileumi táborba, ami 2015. augusztus 6. és 16. között az Amerikai Egyesült Államokban, New York állam Fillmore falu mellett lévő Sík Sándor Cserkészpark területén került megrendezésre.

A 10 napos tábor két fontos eseményt ünnepelt: az 1910-ben alapított magyar cserkészlet 105. évfordulóját, illetve a kommunista kormány által betiltott Szövetség külföldi újjáalakulásának 70. évfordulóját.

A jubileumi táborokat 1985 óta tartjuk a Sík Sándor Parkban, miután a park befogadóképessége [majdnem] megfelelt a létszámnak és az előírásoknak. Azóta a Szövetség mindegyik jubileumi táborát a parkban rendezte meg, szám szerint ez volt a hetedik.

A táborozók nagyrészt az Egyesült Államokból és Kanadából érkeztek, de jöttek Ausztráliából, Ausztriából, Argentínából, Brazíliából, Németországból, sőt Kínából is, valamint a Kárpát-medencéből: Erdélyből (RMCSSZ), Felvidékről (SzMCS), Kárpátaljáról (KáMCSSZ), Vajdaságból (VMCSSZ) és természetesen Magyarországról (MCSSZ), összesen 13 ország magyar cserkészeit képviselve. Ebből adódóan a magyar, mint egyedüli közös nyelv használata elengedhetetlen volt! A KMCSSZ-ből összesen 39 aktívan működő cserkészcsapat tagjaiból jöttek a jubileumi táborba.

A tábor kerettörténete ezúttal Mikszáth Kálmán *A két koldusdiák* című regénye volt. Mint minden jubileumi táborban, a résztvevőknek lehetősé-

gük nyílt arra, hogy kapcsolatot alakítsanak ki más városokban és más földrészekben élő magyar cserkészekkel, ugyanakkor megélve mindazt ami II. Rákóczi Ferenc korszakát jellemezte. A táborozók játékokon és vetélkedőkön keresztül ismerkedtek meg a magyar történelemmel és hagyományokkal miközben cserkész tudásukat is gyarapították és gyakorolták a szabadban.

A **korosztályok kedvezőbb** felosztása érdekében több altábor alakítottak ki, így ezek létszáma viszonylag alacsony maradt, ami megkönnyítette az altáborok vezetését. Ilyen módon 10 altáborban az altábor parancsnokok öt ország és nyolc cserkészcsapat vezetőit képviselték. Mindegyik altábor elkészítette saját címerét, indulót költött – természetesen egy népdal dallamára – sőt csatakiáltásuk is volt. Az altáborok korosztályai, nevei, altábor parancsnokai és altáborparancsnok-helyettesei:

- Fiú 10 – Kassa: Csajka Tamás cst. (14. sz. cscs.); Lomniczy Mátyás cscst. (18. sz. vcscs.)
- Fiú 11 – Nyitra: Mészáros András cst. (14. sz. cscs.); Szentkirályi Mihály cst. (14. sz. cscs.)
- Fiú 12 – Késmárk: Tökés István cst. (23. sz. cscs.); Oriold Alpár cst. (17. sz. vcscs.)
- Fiú 13/14 – Besztercebánya: Pándi Árpád cst. (7. sz. cscs.); Schachinger Tamás st. (8. sz. cscs.)
- Fiú 15+ – Ungvár: Siket György cst. (23. sz. cscs.); dr. Fogarasi Miklós cscst. (2. sz. vcscs.)
- Leány 10 – Eperjes: Grynaeus Stefánia cst. (87. sz. vcscs.); Prigli Antalné dr. Balla Ágnes cst. (28. sz. vcscs.)
- Leány 11 – Trencsén: Mihályfy Júlia cst. (39. sz. lcscs.); Tábor Krisztina cst. (34. sz. lcscs.)
- Leány 12 – Munkács: ifj. Varga Gyuláné Gáspár Chilla cst. (41. sz. lcscs.); Balog Ágnes cst. (67. sz. lcscs.)
- Leány 13/14 – Feketehalom: Jankura Krisztina cst. (46. sz. lcscs.); Glaser-Hille Ildikó (37. sz. lcscs.)
- Leány 15+ – Érsekújvár: Györky Judit cst. (34. sz. lcscs.); Bata Ervinné Gerecs Anna cst. (66. sz. lcscs.)

A tábor programjai között szerepelt kuruc torborzás, portyák a 25 mérföldre fekvő Letchworth

Állami Parkba – ami a 2015-ben leadott szavazatok alapján elnyerte az Egyesült Államok legjobb parkja címet –, Sárospataki vásár, csata, tábortüzek, majd a végén lakodalom zárta a sorozatot.

A tábor egyik **kiemelkedő eseménye** volt amikor a nagyréten létrehozták a sárospataki vásártér mását. Egy színpal sejtelmesen ábrázolta a sárospataki főtér épületeit. A vásártérre mester műhelyeket, üzleteket és hivatalokat, egy kápolnát, a hadnagyok székhelyét, harangot, főkaput, kis kaput és egy szökőkútát varázsoltak. A program megelevenítette a korabeli vásártéri hangulatot, amelyben a kézműves mesterek bemutatták munkáikat.

A **táborzáró hétvégén** a program igen gazdag volt. Először úgy tűnt, hogy az eső miatt elmarad a szombat reggeli számháború, de késő délelőttre kisütött a nap, így megtarthatták a kuruc–labanc csatát a Nagyréten. Délután pedig óriási „lakodalmat” is rendeztek közel ezer cserkész és vendég részvételével, élő népzenevel és néptáncmulatsággal. A táborozók megismerhették a hagyományos népi esküvői szokásokat, a Magyarországról meghívott Nógrád Táncegyüttes 14 tagjának közreműködésével.

A vasárnapi zárómisét követően, az egész tábor összegyűlt a Fenyőkatedrálisban, ahol megemlékeztek két elhunyt élvonalbeli cserkészvezetőről és akik emlékének kopjafát állított a Szövetség az emléketemetőben; Ádám atyáról ifj. Vajtay István emlékezett meg, Beodray Feribáról pedig Fischer Viktor.

A tábor szervezői, irányítói

A **táborhelyet előkészítő csapat** tagjai több mint egy évig intenzív munkával készítették elő a terepet, sok-sok hétvéget ott töltve. Kovács György cst., a Sík Sándor Cserkészpark igazgató-helyettese többemagával, – a névtelenekről nem is beszélve – kitűnő munkát végeztek a táborhely előkészítésében. Legyen itt megörökítve azoknak a neve, akik ebben az önkéntes és sokszor hálátlan munkában részt vettek: III. Apáthy László cst., Brenner György st., dr. Horváth István cst., Kozmon György st., Lukács Tibor cst., Ország Tibor fncs., Szigeti Lajos fncs. és dr. Szőke László cst. Mindez persze Lamperth Zoltán cst.-nek, azaz Zolibának a felügyelete alatt történt, aki 1990 óta a Park igazgatója. Zolibá ezalatt a 25 év alatt a legmesszebbmenő odaadással és szakértelemmel végzi munkáját, és ezért minden tisztelet kijár neki. Mint a múltban is, a legnagyobb gond most is a vízellátással volt, de mint minden mást, ezt is megoldották.

Fontos megemlítenünk még ifj. Horváth Mihály cstst. munkáját is aki a Park 2014-ben ünnepelt

megalapításának 50. évfordulójára gyűjtést szervezett, amiről már a Vezetők Lapja előző számában beszámoltunk.

A **programtörzs**. A tábor programjaiért felelős csoportot Pigniczky Eszti cstst. vezette. Ez volt a legnagyobb altábor, közel 90 taggal. Ebben a csoportban a sokéves tapasztalattal és gyakorlattal rendelkező cserkészvezetők és felnőttcserkészek szolgáltak a legkülönbözőbb beosztásokban. Ide tömörültek azok, akik nem az altáborokban teljesítettek szolgálatot. Említést érdemel, hogy a Szövetség elöljárói közül ebben a csoportban legalább 19-en vettek részt a tábor szervezésében, illetve vezetésében, Lendvai-Lintner Imre cstst. szövetségi elnöktől kezdve csapatparancsnokokig.

A programtörzs al csoportjai közé tartoztak az építkezők, a kerettörténet megvalósításában közreműködők, a főtér mozzanatainak és tábortüzek felelősei, a misék és istentiszteletek előkészítői, a portyák, akadályverseny és egyéb központi programok szervezői. Az Ellátás csoportjai felelősek voltak a jelentkezésért, a pénztár vezetésért, az anyagbeszerzésért, a forgalom irányításáért, a repülővel érkezők felvételéért, az ételosztásért, a szemét elhordásáért, a lelki gondozásért, a vendégtáborért, sőt az egészségügy is idetartozott. Egyik legnagyobb kihívás a Sárospataki vásár megszervezése volt, amelyben a 18. század magyar városainak hangulatát elevenítették fel. A tábor sok sikere nagy részben a programtörzs érdeme.

Az **egészségügyi** csoport élén dr. Filó Gábor cstst. egészségügyi vezetőtsit tevékenykedett. Gábor 1983 óta - az akkor tartott Gödöllői Emléktábor és az azt követő „VK” tábor óta a mai napig szolgál, jubileumi táborokban pedig 1985 óta minden alkalommal. Ilyen hosszú évek szolgálata, kitartó példamutatása és odaadása említést érdemel. Minden „VK” tábor előkészítésében (táborozási engedélykéres és számtalan szervezési feladat) túlnyomó részben végig részt vett. „Ezen a ‚jubin’ az első négy napban az egészségügyi csoportot már csak beindítottam”, jegyezte meg kérdésünkre szerényen. Majd hozzátette: „Ha jól emlékszem két év kiesésem volt maga a táborok részvételét illetően, de az előkészítésben minden alkalommal 30 éve részt vettem.”

Az egészségügyi csoportban nem kevesebb mint 19 név szerepel, többek között dr. Forgách Péter, dr. Tomaschek László és dr. Böjtös Anita, akik nevét sikerült feljegyezni.

A **lelki gondozás** vezetője a Torontóból Magyarországra visszatelepült és most már ott szolgáló Sajgó Szabolcs S.J. atya volt. Ő Magyarországról érkezett

ide, kifejezetten azzal a céllal, hogy a táborban segítsen. Ebbe a csoportba tartozott a vajdasági ft. Varga Zoltán SDB és Orbán Erika unitárius lelkész Erdélyből, aki jelenleg Washingtonban a Körösi Csoma Sándor Program¹ ösztöndíjasa.

A **Körösi Csoma Sándor Program** ösztöndíjasaként rajta kívül még hárman vettek részt a táborban: Gergely Imelda (Temerin/Seattle, WA), ifj. Kálmán László (Szeged/Washington, DC) és Talmács Krisztina (Nagyvárad/Venice, FL).

Konyhaszolgálat. 1975 óta idén immár negyvenedszer, hogy a kibővült Ottó család vezette a konyhát a Parkban. Az Ottó család vezeti a konyhát a Sík Sándor Cserkészparkban a vezetőképző és jubileumi táborokat is beleszámítva. Ifj. Ottó László így emlékezik vissza: „... Én akkor 17 éves voltam, a legkisebbik húgom pedig nyolc amikor édesapánk, id. Ottó László és édesanyánk Ottóné Edit először vezették az oronói Jubileumi Nagytábor konyháját, bevonva az egész családot segíteni.” Ottó Lacibáról a **Hazamentek** rovatban külön megemlékezünk.

A **sajtó**, vagy ahogy ma nevezik: a Média. Ez külön feladatsoportként működött a Magyarországra áttelepült Gulden Julianna st., sajtófőnök vezetésével. Ebben a csapatban közreműködtek: dr. Glaser János cscst. (Jánosbá) egykori Sajtó Osztály vezető, – akinek költői tehetsége a tábori újságban közölt verseiből derült ki – dr. Lengyel Emília cst. (Emi) és ifj. Szakony András st. (Bandi) tábori fényképészek, Molnár Zsolt, a cserkéscrádió szerkesztője és a honlap kezelője; Pigniczky Réka st., a JubiTV rendezője, munkatársaként a délvidéki Ilnicky Gabriella; valamint Tarcsa Edit cst., a *Kuruc Krónikák* című két-oldalas tábori újság szerkesztője. A nyolcszor megjelent lap mindegyik számában többek között a Rákóczi korszak történelmi hátterét, eseményeit és alakjait ismertette, hogy a kerettörténetet a táborozók hünen valószínűsítsék meg. Ezen a táboron drón használatával is fényképeztek.

Ezenfelül legalább 24 hírközlő egység (újság, magazin, hírháló, rádió, televízió) több nyelven, több országban közölt hírt a táborról. A Rákóczi Cserkész Rádió a kihelyezett clevelandi Bocskai Rádió révén naponta kétszer adott beszámolót a tábor mozzanatairól. Ennek szerkesztője és műsorvezetője Molnár Zsolt, további műsorvezetői pedig Baki Tibor, Germán Mónika rv. és Németh Siegl Tamás st. voltak. Napi internetes híradás is volt, amely azonnali hírközlést teremtett a világhálón is. A tábor eseményei a www.jubitabor.org honlapon, ill. a facebook és a Rákóczi Rádió adásain keresztül is megtekinthetők, ill. meghallgathatók. A táborról 160 oldalas képes emlékkönyv is készült, amit nagy gonddal és hozzáértéssel Tarcsa Edit cst. szerkesztett. Munkatársai

Glaser János cscst. és Csejtey Rita st. voltak.

A **táboron részt vett** az összes még élő volt jubileumi táborparancsnoka is. Név szerint: ifj. Fischer Viktor (1985), Lendvai-Lintner Imre (1995), ifj. Vajtay István (2000), Szentkirályi Pál (2005), ifj. Horváth Mihály (2010), és természetesen dr. Szentkirályi Endre (2015).

Látogatást tett az új clevelandi Szent Imre r.k. Egyházközségben szolgáló cserkészpapunk is, az Erdélyből származó ft. Mezei András. Továbbá a következő látogatók nevét sikerült feljegyezni: D. Dolesch Mária cscst., Kogler Géza cst. (több jubileumi tábor és szövetségi esemény filmezője), ifj. Makay Árpád st. (két jubileumi tábor jelvényének a tervezője), Persányiné Csűrös Eszter cscst., Schlöder Miklós cscst., Szigethy Attiláné Keresztes-Fischer Edit cscst. valamint dr. Somogyi Balázs, a Connecticuti Magyar Kulturális Egyesület elnöke és felesége Csilla. A szövetségi tiszteletbeli elnökök közül eljött Bedy Balázs cscst., Glaser János cscst., Magyaródy Szabolcs cscst., Madzsarné Osvay Erzsébet cscst., dr. Némethy K. Judit cscst., Pintér János cscst., Szappanos István cscst. és Szentkirályi Ödön cst. Glaser Jánosbá és Pintér Jánosbá a tábor alatt beosztást is vállaltak. A vendégekért Pintér János cscst. volt felelős.

Külön megtiszteltetésnek számított, hogy a magyar kormányt képviselve dr. Szemerényi Réka washingtoni nagykövetasszony családjával négy napig táborozott a „Jubin”. Ezen kívül dr. Szakács Imre, a Nemzeti Összetartozás Tanácsosa New York-ból, valamint ugyanazzal a megbízatással Ottawából a kanadai beosztású dr. Gyombolai Péter is meglátogatta a tábor. Nagyköveti rangban legutóbb a 2000-es jubileumi táboron dr. Jeszenszky Géza képviselte a magyar kormányt.

Zárás. A vasárnap délelőtti Szentmise, illetve Isztentisztelet után az altáborok felvonultak a Nagyréten a tábor utolsó zászlólevonására. Dr. Szentkirályi Endre cscst. táborparancsnok eme szavakkal biztatta a 10 napon át táborozó cserkészeket: „Ez a tábor nem csak egy élményekben gazdag lehetőséget nyújtott a számotokra hanem a keretmesén keresztül megerősítette a magyarság-tudatokat. Nagyon reméljük, hogy azokat a tapasztalatokat, amiket ebben a táborban szereztek, hazaviszitek majd. A tábor lényege és egyben elért célja az volt, hogy a bennetek lévő magyarságtudatot megerősítse és alkalmat adjon nektek életre szóló barátságok kiépítésére. Nem számít, hogy ki honnan jött; egy a lényeg, hogy mindenki magyar cserkész!”

Végezetül, Orbán Erika megható záróimájából idézünk: „... És amikor a távolság hosszabb lesz egy karnyújtásnyinál, akkor majd befelé tekintünk

és emlékeinkből erőt merítünk. A város esti zajában is felidézünk a táborozók csendes melegét, az álmos reggeleken a trombitaszót, és az otthon biztonságában a föld keménységét. S egyedülállóinkben sem leszünk sosem magányosok, hisz ide, a „Jubitáborba” kötnek a távoli városok és földrészek drága, magyar cserkészei, akik ezer szállal szövik az emberség és magyarság hálóját, és már álmodják a következő nagy, közös kalandot...”

Végezetül **néhány statisztikai adat**, a tábori névjegyzék alapján összeállítva:

1. A KMCSSZ rendes résztvevőinek megoszlása csapatok szerint (több beosztásnál az elsőt figyelembe véve):

2. Bodnár Gábor vcses.	Boston	48
3. Beodray Ferenc vcses.	Wallingford	8
4. Batori József vcses.	Washington	20
5. Bornemissza Gergely cscs.	New Brunswick	35
6. Gábor Áron cscs.	Garfield	18
7. Erős Gusztáv cscs.	New York	6
8. Juliánus barát cscs.	Los Angeles	5
9. Jámbor Lajos vcses. ²	Venice	13
13. Szondi György vcses.	São Paulo	2
14. Görgey Arthur cscs.	Cleveland	56
17. Könyves Kálmán vcses.	Hollywood	12
18. Bartók Béla cscs.	Buenos Aires	7
19. Hunyadi Mátyás vcses.	Chicago	9
20. Árpád vezér cscs.	Toronto	7
22. Bessenyei György cscs.	Cleveland	8
23. Szent László cscs.	Montréal	20
24. Károli Gáspár vcses.	Toronto	4
27. Kaszap István cscs.	Hamilton	12
28. Kölcsey Ferenc vcses.	Ottawa	20
30. Kőrösi Csoma Sándor cscs.	Sydney	2
33. Szilágyi Erzsébet lcses.	Cleveland	1
34. Zrínyi Ilona lcses.	Cleveland	75
37. Szent Margit lcses.	Montréal	13
38. Rozgonyi Cicelle lcses.	Garfield	15
39. Magyarok Nagyasszonya lcses.	Buenos Aires	7
41. Lórántffy Zsuzsánna lcses.	New Brunswick	31
42. Szent Kinga lcses.	Toronto	10
43. Losárdy Zsuzsanna lcses.	San Francisco	8
46. Bánffy Kata lcses.	New York	19
49. Árpád-házi Boldog Erzsébet lcses.	Los Angeles	15
58. Toldi Miklós vcses.	Buffalo	6
59. Erzsébet királyné lcses.	Hamilton	23
66. Papp-Váry Elemérné lcses.	Sydney	2
67. Ország Ilona lcses.	München	9
73. Patrona Hungariae lcses.	Calgary	11
74. Kapisztrán Szent János cscs.	Calgary	13
76. Szent Imre herceg cscs.	München	3
77. Béri Balogh Ádám cscs.	San Francisco	8
80. Árpád vcses.	Linz	1

2. További táborozók, egyéb kategóriákból: San Diego, CA, USA 4; KMCSSZ Magyarországról 2; Edmonton, ALTA, Kanada 1; Philadelphia, PA, USA 2; Pittsburgh, PA, USA 2; Portland, OR, USA 1.

3. A tábor rendes létszámának megoszlása országok szerint:

Amerikai Egyesült Államok	446
Argentína	14
Ausztrália	4
Ausztria	1
Brazília	2
Kanada	135
Kína szórvány	2
Magyarország ³	33
Németország	15
Románia (Erdély)	9
Szerbia (Vajdaság)	10
Szlovákia (Felvidék)	13
Ukrajna (Kárpátalja)	11

4. A táboron 332 fiú, ill. férfi és 365 lány, ill. nő vett részt, összesen 697 táborozó.

5. Az USA (III. kerület) táborozói 17 államból jöttek, még a Hawaii-szigetektől is.

6. A táborozók között volt 14 Kovács, 10 Varga, 9 Nagy, 9 Vajtay, 8 Horváth, 8 Tábor, 7 Szentkirályi, 7 Tóth, 6 Fogarasi, 6 Szilágyi, 5 Pigniczky, 5 Siket, 5 Szabó és 5 Túróczi vezetéknévű.

7. További érdekességek: A táborozók 36%-a három városból (Cleveland, New Brunswick és Boston) érkezett. A résztvevők 27%-a repülővel jött.

Krónikás

¹A *Nemzeti Regiszter* honlapján az alábbi leírás található a **Kőrösi Csoma Sándor Program** ösztöndíj pályázat céljáról: A Magyar Diaszpóra Tanács 2011. november 17-én elfogadott Alapító Nyilatkozata megállapította, hogy „A diaszpórában élő magyarságnak – húsz évvel a rendszerváltozás után – végre kellő figyelmet kell kapnia a nemzetpolitikában. A nemzeti ügyek kormánya elkötelezett aziránt, hogy az új Alaptörvényben az egységes magyar nemzetre megfogalmazott felelősségviselet a diaszpóra tekintetében is megvalósítsa.” Célunk az, hogy kiépüljön a külföldi magyar közösségeknek egy olyan intézményrendszere, amely az egyének és közösségek integrációja révén hozzájárul a magyar önazonosság és a magyar nemzet összetartozásának erősítéséhez. Jelen programot annak érdekében hoztuk létre, hogy a diaszpóra magyarságának magyar nyelvtudását fejlesszük, a magyar közösségekben való tevékenységet és a Magyarországgal való kapcsolattartást ösztönözzük, azaz a magyar identitást megerősítsük.

²A csapat a tábor után kapott végleges igazolást.

³a Nógrád Együttes 14 tagjával együtt. ■

KÖZEL 200 MAGYAR CSERKÉSZ JAPÁNBAN A 23. VILÁGDZSEMBORIN

Az összeállítás részben a Magyar Cserkészszövetség sajtóközleményén és összefoglalóján alapul.

Mi a világdzsembori?

A világdzsembori a világ legnagyobb és legszínesebb ifjúsági találkozója, amely négyévenként kerül megrendezésre valamelyik országban, amelyben cserkészlet működik. A dzsembori egyedülálló rendezvény, ahol egymástól tanuljuk azt, hogy hogyan tehetnénk jobbat otthoni közösségeinket, és ezáltal az egész világot. A cserkészek legnagyobb találkozója a világ minden részéről érkeznek fiatalok, hogy nemzeti-ségtől és kultúrától függetlenül, közös programok során ismerjék meg egymást, és megosszák élményeiket más nemzetekből érkező cserkészekkel, ahol a résztvevők közös tulajdonsága, hogy nyitottak a másik felé. Az első világdzsemborit 1920-ban tartották Angliában, majd 1933-ban Magyarország a negyedik világtalálkozóhoz volt a házigazdája.

A 2015. július 28. és augusztus 2. között megtartott 23. Cserkész Világtalálkozó Honsú (Honshu) nyugati csücskében, Kirara-hamában, Jamagucsi (Yamaguchi) államban, 950 kilométerre Tokiótól; egy mesterséges, a legnagyobb japán félszigeten került megrendezésre. Az eseményen 155 ország 33 628 cserkésze táborozott.

Témája ezúttal a kandzsi „WA” szimbólum köré épült, amely megjelenik a dzsembori emblémájában (lásd a dzsembori jelvényét, balra). Jelentése: életerő, megújulás, összhang. A **dzsembori jelmondata** így a szimbó-

lumhoz illeszkedve: „A Spirit of Unity” – azaz: „Érezzük az egységet”. A rengeteg program között szerepelt önkéntes nap, a modern technika alkalmazásáról szóló Tudomány Városa nevű program, nemzetek konyhája és vallási fesztivál is. Itt megjegyzendő, hogy a szélsőségesen meleg, párás időjárás viszont nem riasztotta vissza a dzsemboristák hangulatát és a cserkésztestvéri kapcsolatok fejlesztését.

Kiemelkedő programjai: a béke program, – az 1945-ös Hirosimai tragédiára emlékezve („Hiroshima 70” címen); a Globális Fejlődés Faluja, – ahol a résztvevők a globális veszélyekről tanultak; a Kultúrák Keresztződésében a japán kultúrával ismerkedhettek meg; a Tudományok Városában pedig a japán csúcstechnikát tanulmányozhatták testközelből. Mindezek mellett a magyar csapat a hitélet erősítéséről is gondoskodott napi szentmisével és imaórával: felkérésre magyar pap és lelkész is csatlakozott a kontingenshez, közvetlen, állandó kapcsolatban léve a rajokkal. A magyarok által a **Visegrádi Négyek** dzsembori csapatai részére a Magyar Csárdában rendezett fogadást külön is ki kell emelni.

A magyar kontingens

A Magyar Dzsembori Csapat részvételének **két főbb célja** volt: *képviselni és megismerni*. Képviselni a magyar nemzetet, a magyar cserkészletet – ebbe

beleértve a nemcsak magyarországi, hanem a határon túli magyar cserkészletet is –, a magyar kultúrát és a kereszténységet. Szintén célja volt, hogy a rajok igazi közösséggé forrjanak össze, mely később is összetartja őket, és mint közösség, egyfajta hálót képezzen az összmagyarok számára; továbbá, hogy kintről sok tapasztalatot, azaz programötletet, cserkészjátékot, módszertani újítást hozzunk haza.

Cél volt egyúttal megismerni a világ szinte összes nemzetének hitét, kultúráját és életfelfogását. Ez a háromhetes kihívás hatalmas személyiség fejlődéssel járt a résztvevők számára, hiszen itt és most egyben láthatták az egész világot. A dzsembori nagy segítséget jelentett, hogy kialakuljon egy élő és aktuális kép önmagunkról és a világról. Egyszóval, ahogy a WA szimbólum is jelenti: életerőre kapjunk – mondta Lakatos Gergely, a Magyar Dzsembori Csapat önkéntes kommunikációs vezetője.

A magyar csapat több mint egy évig készült a nagy útra. Azt megelőzően, öt felkészítő hétvége után a 421 jelentkezőből a válogató után 108 résztvevő – három rajra osztva –, 12 óravezető és 75 önkéntes tábor szervező indult Japánba; 40 órás utazással. A költségeket a résztvevők sok diákunkkal és nagyrészt a saját pénzükből fedezték. A 195 kiutazó, kilenc ország magyar cserkésze képviselte az összmagyarországot. Ezek között volt

23 határon túli cserkész négy szövetségből.^{2,3} (Az MCSSZ-ből résztvevők közt jelen volt a 97 éves Soczó Andrásbá' is, akivel 2007-ben, az Angliában tartott 21. világdzsemborin a KMCSSZ akkori külügyi vezetője is találkozott. Szerk.) A résztvevő nemzetek közül a magyar csapat volt a negyedik legnagyobb.

Cserkészeink három hetet töltöttek Japánban. A dzsembori után kisebb csoportokban folytatták tovább útjukat: a program Tokió megapolisz felfedezése, a Kumano Kodo buddhista zarándokút bejárása és a 3776 méter magas Fudzsi (Fuji) megmászása voltak. A legmesszebbre utazó cserkészeink a transzszibériai expresszrel augusztus végén érkeztek haza.

Mire számítottak cserkészeink, mit ad majd nekik a dzsembori?

Az egyik megkérdezett résztvevő, Albert Sándor Péter (15. sz. cscs., Magyarország) válasza a dzsemborit megelőzően ez volt: Rengeteget várok tőle. Remélem, életre szóló emlékeket és barátságokat kapok, melyeket később unokáimnak vagy akár dédunokáimnak is mesélhetek majd: „Képzeljétek, a nagypapa volt Japánban! Utazott a transzszibériai expresszrel és együtt sátorozott harmincezer emberrel.”

Néhány statisztikai adat:

- 73 682 nappali látogató,
- 916 961 egész kenyér kiosztva,
- 160 905 étkezés felszolgálása a „Staff Restaurant” révén (csak reggeli és vacsora).

*Tőrincsi Tímea,
a MCSSZ kommunikációs vezetője*

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ) részvétele

Sándor Johanna naplójából

A táborba szállás

...Olyan sok különleges dolgot csináltunk, és olyan sok élményben volt részünk, hogy tényleg sosem fogom elfelejteni ezt az utat. Sokat szeretek az útról mesélni, főleg az első napról. A hosszú repülőút után kicsit elfáradva szálltunk fel az első vonatra. Hét órán keresztül minden órában átszálltunk egy másik vonatra, úgy, hogy három percünk volt egyikről a másikra felszállni. Mindenki futott, mert Japánban halál pontosak a vonatok. Én még most is csodálom, hogy senkit nem veszítettünk el egyik átszállásnál sem. Amikor leszálltunk az utolsó vonatról, egy kis faluba érkeztünk, ahol minden pici volt. Kicsi autók mentek a kicsi utakon. Nagyon meleg volt, akkora volt a páratartalom, hogy alig lehetett levegőt kapni.

A vezetők azt mondták, hogy csak öt kilométert kell sétálni, és akkor ott leszünk a táborhelyen. De hát ez az öt kilométer valahogy sokkal több lett, és elfelejtették mondani nekünk, hogy egy hegy tetején van a tábor. Amikor megkérdeztük, hogy körülbelül hány órát kell menni, azt mondták, hogy egyet. Ez az egy óra a végén nyolc lett. Felvettük a nagy hátizsákunkat a hátunkra, a kis hátizsákunkat a hasunkra (a vállunk majd megszakadt), az élelmiszerzsákot meg a kezünkbe, és így indultunk el. Ahogy elindultunk, már mentünk is felfelé. Először csak egy kicsit emelkedett az út, aztán hirtelen nagyon meredek lett. A negyven fokos (Celsius) hőségben izzadtunk – ami 103° Fahrenheit – de vonszoltuk magunkat tovább.

Egyre nehezebb lett a túra, és nem volt sosem egyenes szakasz. Órákon át csak felfelé mentünk. Már úgy átizzadtuk a csapatpólónkat, hogy nem is látszottak az izzadság nyomai, mert az egész póló csak sötétebb lett. Amikor eltelt már négy óra, elkezdtünk kérdezősködni, hogy még hány kilométer van hátra. Addigra már mindenki a saját tempójában haladt, volt olyan szakasz, ahol hárman mentünk együtt, és nem láttunk senkit se előttünk, se mögöttünk, de mivel egy út volt, senki nem vészett el. Néha megálltunk pihenni, és szedtünk kivit a kivifákról, de az ehetetlenül kemény volt, mint egy alma. De azért teleraktuk a táskánkat, hogy majd amikor egy hét múlva megérkezünk a dzsembori helyszínére, kirakjuk a napra és megérik.

Amikor már hat órája gyalogoltunk, még meredekebb lett az út, és addigra már mindenkinek a kulacsából kifogyott a víz. Száraz torokkal mentünk tovább. Volt, aki útközben elkezdett sírni, mert túl nehéz volt a túra, és nem tudtunk valami sokat aludni a repülön sem. Már addigra én is majdnem sírtam. A zseblámpánk a táska alján volt. Ezért együtt kellett maradni, mert körülöttünk koromfekete sötétség volt. Az utolsó fél órát alig bírtuk ki, és akkor már a felhőktől sem lehetett semmit sem látni, még zseblámpával sem.

Amikor végre megérkeztünk, mindenki azonnal vízért ment, mert addigra már két órája nem ittunk semmit. Volt egy-két WC a hegy tetején és három nagy csap egy másik pavilonban. A csapok mellett volt egy-két slag (gumi öntözőcső), így odafutottunk. A lányoknak volt egy órájuk fürödni, és aztán mentek a fiúk is. Spriceltük egymást a slagokkal, táncoltunk, énekeltünk és nevtünk.

Hihetetlen érzés volt az a si-

kerelmény, hogy túléljük életünk legnagyobb túráját úgy, hogy alig aludtunk a tizenhárom órás repülőúton, és nem engedtek aludni a hétórás vonatút alatt, hogy gyorsabban átálljunk a jetleg (időeltolódás) miatt. Reggelre ajándékkul gyönyörű kilátásunk volt Tokióra és a Fudzsira.

Barabási Dániel beszámolója

Utazás a dzsemborira

Az utazást több alcsoportra osztották. A nagyobb út, vagyis a Japánba való repülés Amerikából vagy Magyarországról indult. Az „amerikaiak” a New York-i JFK repülőtérrel indultak, ezekhez csatlakoztam Hirs Michelle, Gál Jóska és Kozma Fanni társaságában. A többiek Budapestről indultak úgy, hogy az előkészítő táboron valamennyi ideig részt vettek. A résztvevők mind Moszkván keresztül repültek, és az IST¹-tagok Moszkvában, Dohában, avagy Isztambulban szálltak át.

Japánban már három utazási módszerre került sor. A korán beérkező IST-sek egyenesen a táborhelyhez közel lévő reptérre utaztak át a Tokió Naritáról. A résztvevők pedig két napig vonatoztak a táborhelyre, úgy, hogy egy éjszakát szálltak meg a Fudzi aljánál. Én, két CMT²-taggal együtt, egy bérelt kisteherautóval vezettem le a dzsemborihoz.

Beosztások

A KMCSSZ-ból 15 cserkész vett részt^{3,4}. Ebből nyolc táborozó résztvevőként és hét mint az IST tagja, az Erős *pISt*a rajban. Tagjainak beosztása a következő volt: Cholnoky Jenő raj – Czeti András (Brüsszel), Gál József (Washington, DC), Hirs Michelle (Garfield), Kánvási Gitta (Boston). Stein Aurél raj – Kádár Tamás (Linz), Sándor Hanna (Boston). Vámbéry Ármin raj –

Kozma Fanni (Garfield), Sztáray Júlia (Brüsszel). IST: – Csárda és Kiállítási sátor – Antal Ágnes (Linz), Sándor Marcell (Boston), Ádám Magdolna (Linz), Kollmann Patrick (Stuttgart); Onsite Water Module (Helyszíni Vízi Modul, azaz ún. egység) – Fogarasi Domonkos (New York), Barabási Dániel (Boston); Transport Department (Szállítási Osztály) – Ábel Csaba (Brüsszel). A KMCSSZ IST tagjai közt is három külön beosztás volt: Antal Ágnes, Sándor Marcell, Ádám Magdolna, és Kollmann Patrick a magyar csárdánál és kiállító-sátornál szolgált. A csárda tevékenysége magyar étel- és italkészítésből, tálalásból és árusításból állt. A csárda nevezetesebb ételei a palacsinta, a fánk, a gulyásleves és a vattacukor voltak. A kiállító-sátor is a magyar megjelenésnek része volt — itt az IST tagjaink bemutatták a magyar kultúra és cserkészmozgalom kiemelt elemeit. Lekvár-, fűszer- és Erős *pISt*a-kóstolót tartottak, Rubik-kocka-versenyt bíráltak, és kis emléktárgyakat osztottak a látogatóknak. A Magyar Csárda a két nyereséges étterem egyike volt a nyolc közül.

Ábel Csaba egyedül volt a „Transport Department”-nél (Szállítási Osztály) a magyar csapatból. Ez a csoport irányította a be- és kimenő autóforgalmat a dzsemborira. Ebbe benne volt a tengernyi látogatónak a busza és autója, de ugyanakkor napon-ta indultak résztvevős buszok „Off-Site” programra (Kihelyezett programra), és majdnem ugyanannyi programtörzs-busz a helyi kisvárosba. A tábor alatt én is az IST-ben dolgoztam, Fogarasi Domonkos (Domos) mellett az „Onsite Water Module”-nél (Helyszíni Vízi Modul). Domossal röplabdát oktattunk és pontoztunk, Domos ezen kívül a röplabda csoportnak a menedzserként kapott beosztást.

Egy IST-tagnak az átlag munkanapja 6-8 óra volt, és legtöbbször két napot dolgozott egy nap szabadnapért. Az osztagnak reggeli, ebéd és vacsora tálalva volt egy fél, $\frac{2}{3}$ nagyrét méretű sátorban. Ezentúl néha külön megoldódott az IST-program a résztvevők nélkül is, bár sokan belógtak a résztvevők napi programjára, avagy felógtak az „Off-Site” buszokra.

A Magyar Dzssembori Csapat jelvénye

Tábori programok

A tábor főprogramja egynapos, vagy félnapos modulokból állt, altábori alapon. Ezek a következők voltak:

- Global Development Village (Globális fejlődés faluja): itt az ENSZ-ről, emberi jogokról, békéről és a szegénységről tanultak a résztvevők.
- Culture (Művelés, Kultúra): Többfajta kézügyességi és kulturális programon lehetett részt venni, például kovácsolás, arab kávé fogyasztása, gubacskészítés, japán dobolás stb.
- Science (Tudomány): Kísérleteken és bemutatókon keresztül tanulhattak a résztvevők a modern találmányokról.
- Water (Vízi program): aktív víziprogramok, pl. vízcisza, strandfoci, röplabda stb.
- Faith and Beliefs Zone (Hit és meggyőződés): Napi vallási szertartások több nyelven.
- Off-site Program (Kihelyezett program): Buszos utazás helyi városokba, Hirosimába, barlangba vagy a tengerpartra.

Ezekon kívül három nagyobb, egynapos programot szerveztek: a megnyitó ünnepséget, a kulturális napot és a záróünnepélyt. A nyitó- és záróünnepségen a japán miniszterelnök, az ENSZ képviselője és több főcserkész tartott beszédet. Ezenkívül zenei és kulturális előadások is voltak, többnyire japán énekesektől és dobosoktól. A kulturális nap két részből állt: napközben az összes résztvevő rajonként készített

hazai ételt, amit kiosztott a látogatóknak. Aznap este újra összegyűlt a tábor a nagyszínpad előtt, ahol a japán trónörökös megjelenése volt a legfontosabb esemény a japánoknak, de ugyanúgy volt előadás és repülő bemutató előtte és utána is.

Szabad-program is volt az különböző programegységek előtt és után. Két főbb terület volt ezekre: a csárda-részleg és a kiállítási sátrak. Mindegyik résztvevő nemzeti cserkészszövetség kapott egy sátrat, ahol „reklámozhatta” az országát és cserkészmozgalmát. Lehetett nagyobb sátrat is kérni, és sokan meglepően sok energiát és kreativitást fektettek bele ebbe a részlegbe, különösen azok az országok, amelyek a világdzssembori vagy más nemzetközi tábor szervezésére készültek. Itt volt található a WOSM⁵ sátra is, ahol a cserkészmozgalomnak több ágával lehetett közelebről is megismerkedni. A csárdák ugyanígy fontos megjelenési lehetőséget biztosítottak.

A magyarok táborhelye óriás méretű, világító, két-méter magas bűvös kockának, azaz Rubik-kockának és a Magyar Csárdának is helyet adott. Ezeknél lehetett különböző nemzetekre jellemző ételeket kapni, a magyar csapat például fánkot, gulyást és más finomságokat árult. A magyarokon kívül volt japán, koreai, „rainbow”, olasz és svájci sátor. Gyakran itt gyülekezett az IST tagsága társalogni és kipótolni az erősen ismétlődő vacsorákat.

Közös utóprogram

A dzssembori után a kontingens együtt vonatozott Icukusimába (Itsukushima), ahol az első estét töltöttük. Innen Kiotóba (Kyoto) utaztunk, ugyanúgy vonattal. Itt egy éjszakát maradtunk, és városnézés után a „sinkanszenel” (gyorsvonattal) Oszakába (Osaka) érkezünk. Oszakában váltunk szét utóprogramokra, és így több csoportban tettük meg a maradék utat is hazafelé.

Három utóprogramon vettek részt a KMCSSZ cserkészei. A Kumano Kodo zárandokúton Hirs Michelle, Gál Józsa, Kánvási Gitta, Kádár Tamás, Sándor Hanna, Kozma Fanni, Fogarasi Domos és Barabási Dániel vett részt. A Fudzsi megmászását Antal Ágnes és Kollman Patrick vállalta be. Sándor Marci, Ádám Magdolna és Ábel Csaba tokiói „HoHo”-n, vagyis „Home Hospitality”-n (Otthoni vendéglátás) vett részt. A Kumano Kodó-sok és a fudzsikok utolsó este együtt táboroztak, és együtt repültek Moszkvába. A tokiói csoport egy nappal korábban már hazaindult.

A tábor utolsó utáni napján Icukusimában táboroztunk., illetve szálltunk meg az egész magyar kontingenssel. Itt barátságos kisözekek és nagyobb ún. torii⁶ (japán szárnyas kapuk) vártak minket. A szabadidőnkben tengerben való fürdés és „ónszenezés” (ónszen a japánok gyógyfürdő helye) következett. Este magyar misén, vagy istentiszteleten vettünk részt.

Másnap este már a Fusimi Inari-taisha nagyszentélyt látogattuk, ahol több mint 10 000 torii található. Ez a komplexum a gabonának, a szakénak – azaz japán rizspálinkának –, és a gazdagságnak volt a szentélye. Ezután a belvárosba metróztunk vissza, ahol az akvárium mellett

egy parkban táboroztunk. Késő este az IST és a CMT tagjai elementek „ónszenezni”, azaz a gyógyfürdőbe, hiszen ez volt az egyetlen lehetőség tisztálkodni egy pár napig.

A harmadik nap Kiotóban városnézés volt rajonként. A résztvevő rajok útba ejtették az ónszent, utána pedig az Aranypavilont, a Gésa (Geisha) negyedét és a helyi nagyobb bevásárló negyedét látogatták meg. Ezután Oszakába utaztunk „sinkanszennel”.

A következő reggel eredetileg oszakai városnézést terveztünk, de végül betegség és fáradtság miatt korán indultunk tovább az egyéni utóprogramokra. A Kumano Kodo kétnapos utazásból és kétnapos portyából állt, ahol szentélyeket és torii kapukat néztünk meg. A portyázás alatt Domossal felváltva vezettünk egy kisbuszt, amivel nagyobb hátizsákokat és betegeket szállítottunk. Az egyik emlékezetesebb pillanat egy olyan folyó volt, amely természetesen „ónszenként” is működött, vagyis forró víz folyt a kövek alól. Emellett táboroztunk az egyik este; ezenkívül pedig az óceánparton, egy elhagyott iskolában, valamint Tokió belvárosában. Az utolsó nap délután érkeztünk Tokióba, ahol volt szabadidőnk várost nézni és vásárolni is mise előtt.

Köszönet

A dzsemborira való készülés, tervezés és utazás megterhelő kaland volt; nekem is, az összes résztvevőnek is. De egy-két nap zuhanyozás, alvás és pihenés után már többen is visszavágytak. Az egész nem jött volna össze a KMCSSZ és az MCSZ-SZ közös munkája nélkül. Az MCSSZ-nek, az MCSSZ külügynek, Böröczky Csongornak és az összes többi CMT tagnak köszönhetjük a logisztikát, az

ellátástól és a pénzügytől kezdve a jó társaságig. A KMCSSZ-en belül külön köszönetet szeretnék mondani a KMCSSZ külügynek és a segédtszti tábornak. Ezekon a csoportokon belül külön elismerést érdemel Horváth Misibá’, aki a KMCSSZ–MCSSZ kapcsolatokat intézte és a reklámozta, és Fogarasi Miklós bá’, aki egész cserkészéletemben tanácsot és irányt adott mint csapatparancsnokom, körzeti parancsnokom és közeli családi barátom. Ezen túl a csapatparancsnokoknak, körzeti- és kerületi parancsnokoknak és minden szülőnek is át kell adjam a hálámat, hiszen rám bízták több hétig a gyereküket, sokan anélkül, hogy a JFK-előtt találkoztunk volna. De leginkább az IST-nek és a résztvevőknek kell, hogy megköszönjem ezt az utat, és hogy nagy bátorsággal és szellemi erővel bevállaltak egy közel 34 000 fős nemzetközi táborat a világ másik felén, ami után kulturálisan és cserkész-életükben is felvilágosodottabban térhettek vissza hazájukba.

Wa és jó munkát!

Barabási Dániel st.,

KMCSSZ kontingenspk.,

*2. sz. Bodnár Gábor vcscs.,
Boston, Massachusetts, USA*

A 23. Cserkész Világdzsemboriról készült film a **Youtube**-on is megtalálható. A Magyar Dzsembori Csapat filmje megtekinthető a <https://youtu.be/GaVVzkucNfI> (24:11 perc) vagy a mu.cserkesz.hu/wsj2015 alatt, a Magyar Dzsembori Csapat hivatalos világháló oldalán. Itt található a Záró beszámoló is.

¹IST (International Service Team), a 7969 önkéntes vezetőkből és felnőttcserkészéből álló nemzetközi táborőrz. Ez a csoport volt a dzsembori programok és az ellátás mozgatója.

²CMT (Contingent Management Team). Röviden: Központi vezetőség: Minden kontingensnek volt egy megfelelő létszámú törzse a kontingenséből, amely rendszeresen, majdnem naponta gyűlt a dzsembori vezetőséggel megbeszélni és tudomást venni a legújabb fejleményekről. Ez a törzs állította össze az egész útunkat.

³A Magyar Cserkészszövetségek Fórumának létszáma: KMCSSZ: 15, KáMCSSZ: 2, MCSSZ: 172, RMCSSZ: 3, SZMCS: 2, VMCSZ: 1.

⁴A KMCSSZ résztvevői és cserkész képvisítései:

2. sz. Bodnár Gábor vcscs., Boston, Massachusetts: Barabási Dániel st., Kánvási Gitta kcs.öv., Sándor Johanna öv., Sándor Marcell st.

4. sz. Bátori József vcscs., Washington, DC, USA: Gál József Ádám öv.

7. sz. Erős Gusztáv cscs., New York, New York, USA: Fogarasi Domonkos József st.

38. sz. Rozgonyi Cicelle lcscs., Garfield, New Jersey, USA: Hirs Michelle kcs.öv., Kozma Fanni Réka st.

80. sz. Árpád vcscs., Linz, Ausztria: Antal Ágnes öv., fncs., Ádám Magdaléna fncs., Kádár Tamás öv.

81. sz. Dobó István vcscs., Stuttgart, Németország: Kollmann Patrick fncs.

82. sz. Báthory István vcscs., Brüsszel, Belgium: Ábel B. Csaba öv., fncs., Czeti András cs., Sztáray Júlia lcs.

⁵WOSM (World Organization of the Scout Movement), a Cserkészmozgalom Világszervezete, a cserkészlet legnagyobb nemzetközi ernyőszervezete, jelenleg 28 millió taggal. A Magyar Cserkészszövetség a WOSM alapító tagja.

⁶torii: japán kapu, ill. sinto templomkapu; a sintó (nyugaton shinto) Japán ősi vallása, őshonos vallási tanítások és gyakorlatok összessége. ■

SZÜLŐK ÉS A CSERKÉSZET

Az alábbi írás São Paulo, Braziliában egy cserkészszülői-értekezleten elhangzott felolvasás P. Tóth Veremund cst. (1922-2005) részéről. Az írás megjelent a Vezetők Lapja 5.számában (1956). Veremund atya kiváló pedagógus és lelki vezető volt. A magyar bencések által 1954-ben alapított Szent Imre Kollégiumnak többek között latin és francia nyelv, valamint hittantanára volt, majd a 36. sz. Dobó Katica leánycserkészcsapat egyik alapítója és egykori parancsnoka, „A magyar irodalom története” c. könyv szerzője, amit a Szövetség a cserkésztsízt-előképzésében évtizedeken keresztül használt. 16 évig volt csapatparancsnok. Írása betekintést ad az akkori emigráns magyar világba is. A Kollégium akkor még főleg az ottani magyar közösséget szolgált, ma már inkább a brazilt, mivel a magyarok száma egyre csökken.

A szülői ház és a cserkészlet nevelői viszonyáról, egymásra taltságaról akarunk röviden értekezni.

A laikus kívülálló ebben szokta összefoglalni a kettő kapcsolatát: hála Isten, ma délután cserkészlet, a gyerekek eltűnnek, csend lesz a házban, nem kell velük veszekedni. Határozottan jótét-intézmény ez a cserkészlet, megbomlott idegeink pihentetésére. Na és a tábor, amikor két hétre fellélegzik a család a drága csemete távollétében. Ahol ilyen „mélyen” átérzik a cserkészlet „szociális” jelentőségét, más tekintetben is kedvenc téma szokott lenni a cserkészlet, de inkább ideológiai szempontból: „Te, Pisti, hogy is van az a törvény, hogy a cserkész másokkal szemben szigorú...? Meg az, hogy a cserkész ahol tud, akadékoskodik? Különbén jó dolog volna a cserkészlet, csak nem értem, miért kellett a nagy-kalapot is eltörölni, mikor az adott neki valami jellegzetességet!”

A kis Pisti, Jancsi vagy Kati meg ezalatt elpirulva hallgatja a szemtelen tréfálkozást, s titokban tűnődni kezd magában. Jó, hogy ilyenkor nem vagyunk gondolatolvasók!

A finom gyermeki lélek úgy szívja magába a külső világ hatásait, mint a kiszáradt föld az esőt. De elsősorban is hat rá a

szülőknél mindenegyes megnyilatkozása. Nem kell bizonyítanom, mert saját emlékeink tanúskodnak róla mindegyikünk előtt, hogy milyen kitörölhetetlenül hordjuk magunkban gyermekkorunk emlékeit: édesapának egy-egy szavát, édesanyának gondos szeretetét, esetleg cívódásokat, melyeknek mi is tanúi voltunk. A szülő a Teremtő akaratóból minden gyermek előtt: okosság, erő, tekintély, hatalom. Lélektani hatása mindkét irányban felmérhetetlen: építhet és rombolhat, a szerint, hogy mi lakozik benne. A nevelésben nem lehet alakoskodni, a nevelői szerepet nem lehet megjátszani. A nevelés lényegében egy személyiség szuggerációja. Éppen a nevelés terén ne volna igaz az evangéliumi figyelmeztetés: a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt?

A szülőknél nevelését pótolni vagy figyelmen kívül hagyni lehetetlen próbálkozás. Minden más nevelőnek erre kell építenie, s ha sikert akar elérni összhangban kell állnia a szülői neveléssel.

Nem kell foglalkozni azzal a kérdéssel: szüksége van-e a cserkészletre, mert mindenki, aki a cserkészletbe adta gyermekét, ezt már úgyszólván megoldotta magában. Feladatunk az, hogy megvizsgáljuk, miként lehet megvalósítani az összhangzó együttműködést. Vizsgálni fogjuk az együttmű-

ködés feltételeit általános nevelői szempontból, a cserkésznevelés és a magyar nevelés szempontjából.

a. Általános nevelési szempontok

A szülők átadják egy bizonyos időben gyermeküket a cserkészvezetőnek, hogy az is alakítsa, formálja a maga nevelői hatásával. A gyermek lelkében ezek a nevelők, mint ismerős rokonok állnak egymás mellett. Nem tudja szétválasztani őket, hisz mindaz ő személyes, meghitt bizalmasai, akiket testvérekké tesz a romlatlan gyermeki jóság és szeretet. (Intézetünkben szülői értekezlet volt. Másnap egyik diákom sugárzó arccal jött hozzám: itt volt anyukája. Ugye beszéltem vele? S a gyermek boldogságán látszott, hogy az ő lelkében természetesen van egymás mellett a szülő és az osztályfőnök.)

Gyermekeink lelkében így van együtt a szülővel a tanár, a cserkészparancsnok, a rajvezető, az őrvezető. Valami szeretetkötelék fűzi össze valamennyit az ő kis világában, mert őt mindegyik szereti, s viszont az ő szeretete sem tudja őket elválasztani egymástól, mind összetartoznak. Amint a családi béke, harmonia a nevelésnek nélkülözhetetlen atmoszférája, épúgy szükséges a gyermek összes nevelői között is ilyen szépen összhangzó együttműködés. Gyakorlatilag: nagyon

fontosnak tartjuk, hogy a szülők keressék az alkalmat arra, hogy a gyermek összes vezetőit személyesen megismerjék: tehát nemcsak a parancsnokot és esetleg a rajvezetőt, hanem az őrvezetőt is. Majdnem azt mondhatnám, hogy elsősorban őt: mert hangsúlyozom, hogy a cserkészlet sajátos nevelési módszerében a gyermek közvetlen és legfontosabb nevelője nem a parancsnok, nem is a rajvezető, hanem az őrvezető, aki olyan a maga kis családjában, az őrben, mint a családfő.

Ha tanítványaim szüleivel beszéltek, rendszeresen megkérdezem tőlük, hogy viselkedik gyermekük odahaza, mik a szokásai, szórakozásai, hogy végzi munkáját, milyen testvéreihez stb. Épígy fontosnak tartom, hogy a szülők tájékozottassák a cserkészvezetőket is arról, miként viselkedik gyermekük odahaza, esetleg családi nehézségekről, amiből sok mindent megérthet a cserkészvezető is a gyermeknél, viszont érdeklődjék néha a szülő is, hogy miként viselkedik gyermeke az összejöveteleken, milyen társaihoz, mik a szembeöltő hibái a cserkészletben, miben állja meg helyét különösen.

Minden cserkészvezető azon van, hogy a cserkészlet egészen kitöltse a gyermek életét, szabadidejét, elfoglalja őt szórakozásaiban is. A tapasztalatok szerint nem jár jó eredménnyel az, ha cserkésznek nagyon levannak kötve egyéb társadalmi kapcsolatokkal, egyesületekkel: mindez megzavarja a gyermek érdeklődésének vonzódásának biztos irányát, s így a cserkészlet nem fejtheti ki azt a nevelői hatást, amit különben biztosíthatna.

b. Cserkésznevelés

Amikor egy ifjú cserkész akar lenni, szülői beleegyezést kérnek a cserkészvezetőktől. Ez nem csak

olyanféle engedély, mint mikor fiúnak megengedik hogy tanulás után – mondjuk – egy órát futballozhat. Ha azt akarják, hogy talpig cserkész legyen fiúk vagy leányuk, „emberebb ember” – ahogy mi mondjuk, egy kicsit nekik is cserkésznek kell lenniük. Legalább is nagyra kell becsülniük a tíz törvény szellemét, megérteniük, milyen hatással van a fejlődő kis emberre az az életstílus, melyet a cserkésznevelés diktál nekik. Az engedélyen túl elengedhetetlen a megértés, az hogy a szülők is beleélik egy kicsit magukat abba, amiről mondjuk egy-egy tábor után lelendezik gyermekük.

A nagy gonddal és tapasztalattal kidolgozott cserkészpróbák, tekintettel mindig a fejlődő korra, állandóan valami programot tűznek a cserkész elé. S ez nemcsak, nem is elsősorban, valami ismeret elsajátítása, hanem önnevelés. E téren különösen is szükséges a szülők együttműködése. A három kísértés próbáját igazában csak úgy lehet eredményesen letenni, ha a gyermek egyszerre minden vonalon bebizonyítja, hogy erős akarattal tud küzdeni hibái legyőzésén. E téren még sok gyakorlati tennivaló várna ránk, nevelőkre és szülőkre egyaránt.

Egy cserkészcsapatra rengeteg munka, feladat hárul, különösen is az emigrációban. Többek között egyik, a nagyközönségtől legjobban ismert és a vezetők-től legkevésbé kedvelt munka: ünnepélyek rendezése, a külső szereplés. Röviden felelek is rá, miért nem szeretjük a szerepléseket: azért mert még azt a kevés időnk is elrabolja a rendszeres cserkész munkától. Egyik cserkészlány telefonál félórával az összejövetel előtt: Parancsnok úr, apukám azt mondta, hogy állítólag valami program lesz ma délután a kollégiumban, s ezért

nekem is el kellene mennem; de most éppen egyik barátnőmnél vagyok, s csak azt akarom megkérdezni, hogy tényleg fontos-e hogy megjelenjek. (A választ elképzelve). Sajnos nem kevesen vannak, akik azt gondolják, hogy a cserkészlet fő hivatása az ünnepélyrendezés, és valljuk meg, nem kevesen meg vannak sértődve, ha gyermeküknek nem nyújtunk módot a szereplésre. Ne ünnepélyekre és ne „festákra” jöjjenek cserkészkedni a gyerekek, hanem őrsi összejövetelekre, ahol bizony komoly munka folyik a játék és szórakozás mellett, jöjjenek kirándulásra, ahol testük-lekük felüdül, és gazdagodik, jöjjenek táborra, ahonnét új emberként jönnek haza. Mi tudni fogjuk, hogy kell közben ünnepély is, ez is cserkészkötelesség, de ekkor is mindig a cserkész áll előttünk a szereplőkben és nem az elveszett színész.

c. Magyar nevelés

A cserkészlet magas eszményiségét tekintve soha nem lehet tömegmozgalommá. Hazai középiskoláinkban a legjobb esetben is a tanulóknak csak 20%-a volt tagja a cserkészcsapatoknak. A cserkészlet komoly igényekkel áll a jelentkező elé. Elit és nem tömeg-ifjúságot akar szervezni. (Eliten természetesen nem társadalmi és szociológiai, hanem szellemi és erkölcsi tartalmat értek.) A hazai cserkészlet komolyan megválogatta a jelentkezőket, kérdezem azonban: vajon az emigrációban megvan-e a joga a cserkészvezetőnek, hogy hazai mértékkel mérve már eleve távol tartsanak olyanokat, akik teljesen nem illenek be a csapat keretébe. (Pl. abban a csapatban, amelyben én cserkészkedtem otthon, megköveteltek bizonyos tanulmányi eredményt.) Nem inkább az-e a feladatunk, hogy beszervezzünk mindenkit,

akit csak elérünk. A tapasztalat szerint az ifjúság magyarrá nevelésének leghatékonyabb és mindenütt alkalmazható eszköze a cserkészlet. Nem túlzás azt állítani, hogy ifjúságunkat elsősorban a cserkészleten keresztül tarthatjuk meg értékes magyarnak. Akadna-e ezután cserkészvezető, aki vállalni merné az eleve-kiválogatásnak otthon talán megvalósítható, de a száműzetésben nagyon is kockázatos módszerét. Csapatunk megalakulásától kezdve hirdettük és gyakoroltuk ezt az elvet. Vállaljuk a jövőben is. Ez nekünk több munkát, kevesebb látható sikert és eredményt jelent. A jelentkezőtől csak őszinte jóakaratot kérünk, a szülőktől, akik hazai szempontokkal mérik talán munkánkat és keresik eredményeinket, több megértést, helyzetünknek józan felmérését, mely után nem hiszszük, hogy akadna a nemzet jövőéért aggódó magyar ember, aki helyünkben mást tudna tenni. Ez a feladatunk: minél több gyermeket megőrizni magyarnak, még fokozottabb felelősséget ró nemcsak ránk, hanem a szülőkre is: hogy fokozott együttműködéssel minden magyar gyermeket felemeljünk a cserkészesszerménység magaslatára.

Magyarság-nevelésünkben egyik legnagyobb problémánk, hogyan adjunk magyar élményt gyermekeinknek, akik az idegen kultúra tengerében nőnek fel emlékek nélkül, mikor talán semmi gyökeren sem szívták magunkba a magyar haza élményét. Kétségtelen, hogy a szülők megnemalkuvó magyar öntudata, a családban féltve őrzött és gondosan ápolt magyar beszéd, a szülők hazai emlékének a feltámasztása e téren nagyon sokat tehet, s ha e tekintetben nemtörődömséggel, a törtető beolvadók haszonlesésével mulasztást követnek el, az ő szerepüket senki sem pótolhatja. Legyen meggyőződve minden akarnok, hogy szélkakaskodásával senki megbecsülését sem szerzi meg, mert minden komoly ember érzi, és tudja, hogy a hazához való ragaszkodás legemberibb vonása lelkünknek.

A magyar haza élményét nem utolsó sorban ápolja a cserkészlet a magyar népi kultúra kincseivel: a magyar népdal, a magyar játék, tánc és mese észrevétlenül visszahozza a fiatal lélekbe azt a magyar világot, melyet már azelőtt elveszített, mielőtt igazában megismerhetett volna. De volna egy másik eszköz, talán még ennél

is hatásosabb, a szülők kezében: majdnem mindenkinek vannak hazai hozzátartozói, testvérek, nagyszülők. A gyermek rajtuk keresztül, a velük való közvetlen levelezéssel, esetleg velük egykorú unokatestvérekkel levelezve több szállal kapcsolódnak majd a magyar földhöz. Ha pedig valakinek ez nem volna lehetséges, az megtehetné azt, hogy a más országban, esetleg más világgrészben elszórt magyar ismerőseiket keressék fel néha leveleikkel: a gyermek így is élményszerűen ráébred arra, hogy a világ minden pontján, bármely elszigeteltségben is, mindig magyar marad.

A Trianonban letarolt Magyarország feltámadásának egyik legszebb reménysége a liliosos, árvalányhajjas magyar cserkész volt. Mondhatnánk-e szebb szavakat a száműzött magyar cserkész hivatásáról annál, amit Prohászka Ottokár írt egyik csapatunk naplójába: „A cserkészlet neve a cserre emlékeztet. A cserkészlet, mint irányzat a levágott magyarság cserjének fakadása és új tavasza akar lenni.” Ezt a szent célt szolgálni, ezért munkálkodni a mi dolgunk: találhatna-e ennél felemelőbb hivatást a menekült szülő és nevelő! ■

TERÉZ ANYA GONDOLATAI...

A legszebb nap? – Ma.
 A legnagyobb akadály? – A félelem.
 A legkönnyebb? – Tévedni.
 Minden rossz gyökere? – Az egoizmus, az önzés.
 A legszebb szórakozás? – A munka.
 A legveszedelmesebb vereség? – A bátorság hiánya.
 A legjobb tanítók? – A gyermekek.
 A legszükségesebb szükségszerűség? – Önmagamát ajándékozni.
 Mi boldogít legteljesebben? – A másik embernek hasznára lenni.
 A legveszedelmesebb hiba? – A rossz kedélyállapot.

A legközönségesebb érzés? – A bosszú és a gyűlölet.
 A legszebb ajándék? – A megértés, az együttérzés.
 A nélkülözhetetlen? – Az otthon, a valahova tartozás.
 A jóleső érzés? – A belső béke.
 A legjobb megoldás? – Az optimizmus.
 A legnagyobb megelégedettség? – Az elvégzett kötelesség.
 A legnagyobb erő a világban? – A hit.
 A legfontosabb emberek? – A szülők.
 A legszebb a világon? – A SZERETET.

MAGYAR ZENE VAGY CIGÁNYZENE?

Egy Torontóban, régen elhangzott előadás nyomán.

Magyarországi feltűnésük óta először az 1700-as évek végén jelenik meg a cigánymuzsikás a főnemesi palotákban. Itt kezdődött el a cigánymuzsika azonosítása a magyarral, akként, hogy az első cigánybandákat magyar nemesi gúnyába bújtatták főnemeseink estélyein.

Bihari korabeli zenéjéből az Erkel-operákba is felszivódott verbunkos-toborzó még jó magyar zene. A magyar zene szellemétől való elhajlás a „sírva vígadással” indul el, mely az 1848 utáni nemzeti csalódás hangulatára volt jellemző. Ekkor születnek az álkuruc dalok (Krasznahorka

büszke vára), amikor a cigányzenész a kuruc hadvezérek és harcosok szájába is sírámokat hamisít (Nagy Bercsényi Miklós sírdogál magában). A sírva vígadás nem a magyar bánat igazi hangja. A magyar nép a magyar történelem tragédiájának és saját sorsának fájdalmát az un. kesergőkben és sírató énekekben örökítette meg.

A török sípot és a régi cimbalmot Scunda, német hangszerész átalakította, mely által e két hangszer elvesztette az igazi magyar népzene megszólaltatási lehetőségét. Az egyikből a tárogató, a másikkól a mai pedálos cimbalom lett.

A magyar zenét nem mi találtuk ki, megvan már évezredek óta, mi csak ápolni, őrizni akarjuk az ősi kincset, és ha megadatik nekünk, gyarapítani is.

Az anyanyelv és a zenei anyanyelv tehát szoros összefüggésben van.

Az „Arra kérem az én jó Istenemet” magyar népdal egyik kitűnő példája a népdal szépségeit és emberi mélységét illetően, mely imádságként is hat.

Dr. Stampa László ■

AMITŐL MAGYAR VAGY!

- Amikor több tejfölt használsz, mint ketchupot.
- Amikor valamelyik rokonod Attila. Vagy József. Vagy János. Vagy László. Vagy István.
- Amikor szereted a Túró Rudit, de nem igazán tudod elmagyarázni a külföldieknek mi a fene az, amíg ki nem próbálták.
- Amikor a külföldi kérdi a gyereket mit hozott a Mikulás karácsonyra válaszd némiképp zavart, hiszen a Mikulás nálunk december 6-án ajándékozik és amúgy karácsonykor a kis Jézus ajándékozik és nem 25-én hanem egy nappal előtte, szenteste.
- Amikor tudod, mi az öhön, lecsó/pacalpörkölt/halászlé/pogácsa/mákos tészta/dobostorta/túrós csusza/kürtőskalács/főzelék és a túrógombóc és a fröccs! – és szereted is őket.
- Amikor tudod, mit jelent az ángyom, a nászom - vagy: a húgom, bátyám, öregapám.
- Amikor sokkal találékonyabb vagy bármelyik nemzetnél.
- Amikor fokhagymás-tejfőlé-sajtos lángost eszel - nem is kívánnál finomabb falatokat.
- Amikor vehemensen magyarázod olaszoknak/németeknek/jenkinek/stb., hogy a pálinka, a túrós csusza, a rántott leves, a mangalicaszalonna, a tökfőzelék (feltéttel), a bő gatya, a tokaji és gyakorlatilag minden: hungarikum.
- Amikor tudod, hogy a „füzfán fűtyülő rézangyalát” igazából egy káromkodás.
- Amikor van névnapod, és szereted a világon senki nem érti, mire jó az.
- Amikor tudod, mi a Hortobágy és Hollókő és Pannónhalma, Aggtelek, Tokaj-Hegyalja, a pécsi ókeresztény sírok: a világörökség részei.
- Amikor tudod, hogy minden zseninek vagy hírességnek van magyar kapcsolata, vagy csak szimplán magyar.
- Amikor házi rétest eszel, amit a konyhaasztalon nyújtottak, tele mákkal, vagy túróval-mazsolával, vagy meggyel, vagy almával, vagy káposztával.
- Amikor mindenkinek elmondod, hogy a Rubik kocka is magyar találmány. (Azelőtt bűvös kockának hívták. Szerk.) Meg minden más is, a szódavíz is beleértve.
- Amikor tudod, ki írta az „Anyám tyúkját.”

- Amikor esküszöl, hogy a fokhagyma és a mézes tea kiűzi belőled a nyavalyát kevesebb, mint egy nap alatt.
- Amikor gyerekként folyton sárgarépát kellett enned, és arra a kérdésre, hogy miért, a szüleid azt válaszolták, – azért, hogy jobban tudj fütyülni.
- Amikor el kell magyarul nézned, hogy családnév van az első helyen, vagyis az nem a keresztnév.
- Amikor boldog születésnapot kívánnak és meghúzzák a füled.
- Amikor ünnepelsz március 15-én és emlékezel október 23-án.
- Amikor tudod mi az a tepertős pogácsa.
- Amikor ha esőben állsz, meg-nősz.
- Amikor tudod, mi a gittegylet, és miért írták Nemeceket csupa kisbetűvel.
- Amikor az Óperenciás tenger-ről mesélsz – a történelem jut eszedbe.
- Amikor egy olyan nyelvet beszélsz, amit sehol a világon nem értenek, csak a magyarok.
- Amikor a Himnuszt csak meghatódva tudod énekelve imádkozni.
- Amikor nem pazarolod az ételt, a maradékot elteszed másnapra.
- Amikor saját erős paprikát termesztasz az udvaron, vagy az erkélyen kis cserépben, hogy garantáld az erősségét.
- Amikor a mesék nem úgy végződnek, hogy örökké boldogan élnek, hanem hogy boldogan élnek, míg meg nem halnak.
- Amikor azt mondják neked, hogy ne igyál túl sok vizet, mert béka nő a hasadba.
- Amikor sírva vigadsz. ■

AZ ÚJ ÉS EGYSZERŰBB CPR ÉLETET MENTHET

A szív-tüdő újraélesztés (Cardiopulmonary resuscitation), röviden CPR, legújabb módszere

Az egyszerűség kedvéért a magyar kifejezések után az angol megfelelőjét is megemlítjük, mivel az olvasók túlnyomó része angol nyelvtérületen él és az angol kifejezéseket ismeri a legjobban.

ACPR-t lehet úgy is felfogni, hogy újraélesztés a klinikai halálból. Amikor a szív megáll az idő sürget, és a szakértők szerint ne várjunk amíg a rohammentők (paramedics) megérkeznek. Azon körbeállók akik CPR-t elkezdik, növelik a túlélés (survival rate) arányát, és csökkentik az agykárosodást (brain damage), ami a szíveállásnak (cardiac arrest) a következménye lehet, állapította meg egy újabb felmérés. Újabb kutatások azt mutatták ki, hogy az új „csak-kéz CPR” (hands-only CPR), ami nem alkalmazza a szájból szájba való lélegeztetést, a legjobb technikája a körülállók részéről. Addig kell pumpálni, amíg a segítség meg nem érkezik.

Mi az eljárás?

Miután hívtuk a mentőt (az USA-ban a hívószám 911, Magyarországon ez 104), a CPR-t azonnal elkezdjük, mindkét kezünkkel az illető mellének a közepét erősen nyomva pumpálunk, az Amerikai Szív Szövetség (American Heart Association) szerint a „Stayin’ Alive” (Maradj életben) tempójára.

TIME, 2015. augusztus 3. ■

Ha be akarsz pillantani az emberek lelkébe és meg akarsz ismerni valakit, ne azt figyeld, hogyan beszél, hallgat, sír, vagy hogy megmozgatják-e a nemes eszmék, hanem azt, hogyan nevet. Aki szívből tud kacagni, jó ember. *Dosztójevszkij*

A TÁBORI KONYHA

A cikket egy német cserkészlapból McGinné Darázs Erika cst. fordította.

Egyszerűbben, nem lehet berendezni egy tábori konyhát, mint ahogy az az ábrán látható.

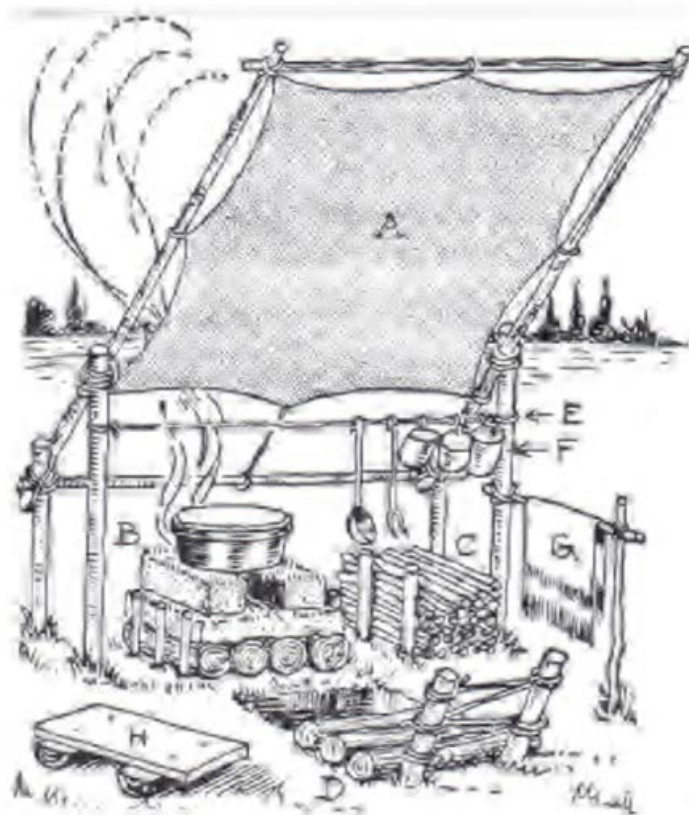
- A) vászon, amely a szakácsot védi az esőtől és a tűz naptól
- B) tűzhely
- C) tűzifa
- D) ülőhely a szakácsnak
- E) drót, vagy inkább vékony rúd, amire különböző eszközöket és szerszámokat felakaszthatunk
- F) dobozok fűszereknek és egyéb kellékeknek
- G) törlőruha
- H) deszka – ez tárolóhely az élelmiszernek, és egyben vágódeszka is

Amit nem ábrázol a kép, de szintén hasznos lehet:

- I) vizes zsák
- J) egy gödör, amit félig feltöltünk kavicssal (amibe vizet tölthetünk anélkül, hogy az egész terület sárban úszna).
- K) mosdótál (a szakácsnak)
- L) fávágó tönk (nem túl közel a konyhához)
- M) raktározó "kredenc" (egy kosár vagy egy kisebb láda árnyékos helyen felakasztva)
- N) lezárható szemetesgödör

Ez tényleg a minimum! Az utolsó pontnál szeretném hangsúlyozni: egy lezárható szemetesgödör jó, de a szemetet elégetni még jobb! Ehhez szükség van egy, a konyhainál nagyobb tűzhelyre. Javaslat: minden altábornak legyen saját konyhája, a szemetet elégető tűzhelyet használja az egész tábor közö-

sen. Ott égessenek el minden szemetet, és a konzervdobozok is itt kerülnek a tűzre; csak a hamu és az elégett konzervdobozok, amelyeket utólagosan laposra verünk, kerülnek a szemetesgödörbe. Sőt ökológiai szempontból jobb lenne, ha haza tudnák vinni és otthon az újrahasznosító szemetesládába tennék. ■

A szerkesztőség külön köszönetet mond mindazoknak, akik különböző formában ehhez és az előző számhoz segítségükkel hozzájárultak. Név szerint: Ábel B. Csaba fncs. (Brüsszel, Belgium), Barabási Dániel st. (Boston, MA), Fischer Miklós (Brooklyn, NY), dr. Fogarasi Miklós cscst. (Middletown, CT), Gulden Julianna st. (Budapest), Gyuresán Ferenc cst. (Boston, MA), ifj. Horváth Mihály cscst. (Cleveland, OH), Jablonkay Lydia cscst. (Stuttgart, Németország), Lakatos Gergely cst. (MCSSZ, Budapest), Lamperth Zoltán cst. (Hamilton, ON, Kanada), dr. Lengyel Emília st. (Lansdale, PA), Lukács Levente cst. (Linz, Ausztria), Lukács Tibor cscst. (Toronto, ON, Kanada), Marshallné Felsővályi Olga cst. (Garfield, NJ), Németh István st. (Brüsszel, Belgium), Ottóné Christine (Toronto, ON, Kanada), Pintér János cscst. (Calgary, AB, Kanada), ifj. Szakony András st. (Calgary, AB, Kanada), Szócs László (Szeged), Táborné Szentkirályi Bea cst. (Cleveland), dr. Tarköy Péter fncs. (Sherbourne, MA), Tóth Anikó cst. (Washington, DC).

---

† HAZAMENTEK †

Elhalálozott cserkészvezetőink életútját és cserkész tevékenységüket példamutatásként állítjuk a fiatalabb cserkészvezetők elé, hogy emléküket és a magyar sorsban részesült színes életútjukat is megőrizzük. Az örök világosság fényeskedjen nekik! Szerk.

Dr. Bod Péterné Nádory-Nagy Julianna cst. (Lola néni)

(Budapest, 1914. január 12 - Dean Park, NSW,
Ausztrália, 2015. május 19.)

Édesapját nagyon korán elvesztette, így édesanyjuk két lánnyal egyedül maradt. Felvidéken nehéz körülmények közt éltek. Felsőfokú iskoláit a budapesti Skót intézetben ösztöndíjas előfeltétellel, iskolaelsőként végezte el. Már 12 éves korától kezdve tanítványokat vállalt, s a családot a megélhetésben ezzel segítette.

Az iskola leánycserkész-csapatában cserkészkedett. A Gödöllői világdzsemborin tolmácsként és idegenvezetőként vehetett részt, mert akkor még lányok nem táborozhattak. Folyékonyan beszélt angolul és németül, valamint hollandul is tudott, mert gyermekkorában több évig kint élt Hollandiában. Abban az időben szokás volt a szegényebb, de jól tanuló gyerekeket külföldre vinni. Minden vágya a tanárnői pálya volt, de iskolai tanulmányai után sajnos egyetemre nem telt. Így kitanulta a gyorsírást, gépelést és a bérelszámolást, majd 1939-ig egy nagy textilvállalatnál bérelszámolóként dolgozott.

Ebben az évben férjhez ment Felsőcsernátóni dr. Bod Péterhez, mely házasságból három leánygyermek született. Férje Horthy Miklós kormányzó főtitkára volt, így 1943 őszén az egész családot a kabinetirodával együtt kimenekítették Németországba. Stájerországban éltek a háború végéig. Azonban férje honvágya miatt hazamentek,

ami nem volt szerencsés döntés, mert megérkezésükkor a vasútállomásról elhurcolták és két évig nem tudott a család róla. Végül is betegen, megviselten érkezett haza. Férje osztályidegenként (“nyugatos”) nem kapott munkát, így írónoki állásból tudta valahogyan eltartani a családot. A három gyermek nevelése mellett mindenféle otthoni munkával és leleményességével segítette a család anyagi helyzetét.

Gyermekeik jövőjét nézve, a forradalom leverése után 1957 májusában Ausztráliába menekültek. Itt két évet töltöttek a bonegilla-i menekült-táborban, ahol Lola nénit tolmácsként alkalmazták.

1959-ben Sydney-be települtek, ahol Bernhárdt Béla cscst. evangélikus lelkész rábeszélésére elvállalta a leánycserkészlet beindítását. Bélabá' garázsában tartották az összejöveleteket. Az első években a hat lány – ebből kettő a két idősebb lánya volt – a sydney-i 30. sz. Körösi Csoma Sándor cscs. egyik örseként működött. Nehéz feladat volt, mert a család jövőjét kellett megalapozni. Ám erre is talált időt és a Szövetség felkérésére, 1964-ben megalapította a Sydney-i 66. sz Papp-Váry Elemérné leánycsapatot, amelynek 10 évig volt parancsnoka. A stafétabotot a legidősebb lánya vette át s vitte a következő 20 évig. A másik két lánya is sokáig volt aktív cserkészvezető. Hat unokájából még mindegyik cserkész, s 12 dédunokájából már három kiscserkész.

*Unokája, Hevesi Nagy Péter cscst., 30. sz.
Körösi Csoma Sándor cscs., Sydney, Ausztrália ■*

id. Ottó László fncs.

(Szombathely, 1929. április 10 – Georgetown, Ontario, Kanada, 2014. szeptember 30)

Édesapját 13 évesen veszítette el. Érettségét a szombathelyi premonstreiek gimnáziumában tett. Ott lett cserkész. Fiatalkora miatt a II. világháború alatt még nem lehetett katona, így hadapródként szolgált. A háború után egy évig volt munkaállományban, amikor a titkos rendőrség több családtagjával együtt 'államellenes konspirálás' vádjával letartóztatta. Ez kilenc év koncentrációs táborral járt, három különböző munkatáborban. 1955-ben, kiszabadulása után alkalmi munkákból élt, amikor kitört a forradalom. Menyasszonyával, Iván Edittel Ausztria felé tartottak, ahol az ottani menekülttáborban megesküdtek. Innen 1957-ben Torontóba kerültek, ahol végre megnyugvásra találtak. Bekapcsolódtak a Szent Erzsébet Egyházközség életébe, ahol Lacibá' a 20. sz. Árpád vezér cscs.-hez csatlakozott és itt kiscserkészvezető lett. 1975-ben Jámbor Lajosbá' kérésére az egész

család az akkor tartott jubileumi táboron az egyik konyhát vezette. 1976 kivételével ezt követte az évente tartott vezetőképző táborokon valamint jubileumi táborokon való szakácskodása és konyhaszolgálati felügyelete az egyre növekvő család tagjainak bevonásával. Végül is mind a hat gyerek tagja lett ennek a „csapatnak”. Az 1985-ös jubileumi táborban a táborparancsnokság a családot kitartó munkájáért kitüntette; részvételük továbbra is hagyománnyá vált. Vezetőképző-táborban utoljára 2013-ban volt, utána már egészségügyi állapota egyre romlott.

Gyerekei és unokái viszont továbbvitték és viszik a hagyományt. Az Ottó család nélkül a Sík Sándor Cserkészparkban igen nagy űr keletkezne. Gyászolják gyerekei, ifj. László és Christine, Sándor, Csaba, Edith, Mária, és Tünde és családjaik a 17 unokával.

Ifj. Ottó László és Christine, valamint mások adatai alapján: Fischer Viktor cscst. ■

Lapzártakor értesültünk **Pálos István** cscst. IV. kerületi elnök elhunytáról. Életéről a következő számban emlékezünk meg. ■

A JÓ EGÉSZSÉG 10 PARANCSOLATA

1. Okosan egyél!
  2. Sok vizet igyál!
  3. Alaposan ürülj!
  4. Fürödj tisztára!
  5. Észszerűen gyakorlatozz!
  6. Fogadd el az elkerülhetetlent, ne izgulj!
  7. Leikesen játsszál!
  8. Teljes módon lazíts!
  9. Aludj eleget!
  10. Időnként orvossal vizsgáltasd meg magad!
- U.i. Az idődből a jólétedre szánj 5%-ot. Így nem kell 100%-ot adnod arra, hogy betegség után meggyógyulj!

A magyar nyelv titkos jegy, amelyről minden bábeli zűrzavarban egymásra ismerünk, amelyet büszkén hordozunk az emberi szellem mérkőző porondján. *Ravasz László*

A HIGGADTSÁG TÍZ PARANCSOLATA

1. Csak a mai napon igyekszem elérni, hogy ne akarjam egyszerre megoldani életem összes problémáját.
2. Csak a mai napon senkit sem akarok kritizálni, kijavítani vagy megjavítani, – csakis magamat.
3. Csak ma akarok igazán boldog lenni, hogy mások és az egész világ boldogságára lehessek.
4. Csak a mai napon akarok alkalmazkodni a körülményekhez anélkül, hogy a körülményeket változtatnám meg kívánságom szerint.
5. Csak ma ügyelek arra, hogy tíz percet olyan olvasmányra fordítsak, ami saját lelki életemhez szükséges.
6. Csak ma teszek valami olyan jót, amihez semmi kedvem sincs – de nem mondom el senkinek.
7. Csak ma figyelek nagyon arra, hogy – ha bántanak, – senki se vegye észre rajtam.
8. Csak a mai napon pontos terv szerint akarok élni, amiben se hajsza, se határozatlanság nincsen.
9. Csak ma akarok szilárdan hinni az isteni gondviselésben, amely vezet engem – még ha a körülmények az ellenkezőjét igazolják is.
10. Csak a mai napon nem szabad aggódalmaskodnom, hinnem kell minden szépben és jóban, és gondolnom se szabad olyasmire, ami elkedvetleníthetne.

A Vezetők Lapja terjesztői

Központi elosztó: Bodnár Ágnes cscst.; **Amerikai Egyesült Államok** – Boston: Gyuresán Ferenc cscst.; Buffalo: dr. Forgáchné Katalin cscst.; Chicago: Stétz Andrea st.; Cleveland: Mészárosné Vareska Andrea cscst.; Florida: III. Apáthy László cscst.; Garfield: Bodnár Ágnes cscst.; Los Angeles: Tóth Attila cscst.; New York: Órai Elvira st.; New Brunswick: dr. ifj. Horváth István cscst.; San Francisco: Némethyné Csepeli Diana cscst.; Washington: Kőlüsné Paulovits Judit cscst.; Magyar Tanya/Pennsylvania: dr. Lengyel Emília st.; Wallingford, Connecticut: Gál András cscst.; **Ausztrália** – Kovássy Marianne cscst.; **Dél-Amerika** – Argentína: Lomniczy Mátyás cscst.; Brazília: Dömötörnő dr. Hársi Sarolta cscst.; Venezuela: Udvarosné Szabadics Zsuzsa cscst.; **Európa** – Ausztria: Csernay Roberta cscst.; Németország: dr. Grynaeus Péter cscst.; Svájc: Pilinszky Katalin cscst.; Európa többi országai: dr. Grynaeus Péter cscst.; **Kanada** – Calgary: Pintér János cscst.; Hamilton: Jankuráné Hajdu-Németh Ágnes cscst.; Montréal: Pelikánné Vermes Anikó cscst.; Ottawa: Ács Szandra cscst.; Toronto: Kontra Tamás cscst.; Kanada többi városai: Pintér János cscst.; **Magyarország és a Kárpát-medence többi országai:** Fischer Viktor cscst.

Tartalomjegyzék

Címlap: Jubileumi tábor 2015 – Tábornytás utáni elvonulás (fénykép).....	1
Közérdekű hírek: Magyarok Nagyasszonya-kápolna felszentelése, Segédtiszt-képző tábor Felvidéken, Dél-Amerikai Jubileumi tábor, Központi vezetőképző táborok, Sakkozási különpróba, 24. világdzsembori, Érdemes megnézni	2
<i>Kövér László</i> : Jubileumi cserkésznapon elhangzott beszéd	3
Cserkészévfordulók 2015-ben	5
<i>Duró Zsuzsa</i> : A sakkozás hatalmas nevelői és fejlesztői hatása	5
<i>Krónikás</i> : Központi Jubileumi Nagytábor 2015	6
Több szerző: Közel 200 magyar cserkész Japánban a 23. világdzsemborin	10
<i>Tóth Veremund</i> : Szülők és a cserkészlet	15
Teréz anya gondolatai	17
<i>Stampa László</i> : Magyar zene vagy cigányzene?	18
Amitől magyar vagy!	18
<i>Amerikai lapból</i> : Az új és egyszerűbb CPR életet menthet	19
<i>Egy német cserkészlapból</i> : A tábori konyha	20
Hazamentek: Bod Péterné Nádory-Nagy Julianna, id. Ottó László	21
A jó egészség 10 parancsolata	22
A higgadság tíz parancsolata	23
A <i>Vezetők Lapja</i> terjesztői	23
Tartalomjegyzék	24

Vezetők Lapja

(62. évf. * 117. sz. * 2015 őszi)

Külföldi magyar cserkészvezetők, felnőttcserkészek és cserkészszülők lapja.

Megjelenik évente kétszer. A lap elektronikus formában a KMCSSZ honlapjáról is letölthető, a sajtó leágazásról.

Lapzárta: február 15 és szeptember 15.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészszövetség

2850 Route 23 North, Newfoundland, NJ 07435, U.S.A.

Telefon: 973-874-0384. Honlap: www.kmcssz.org

Szerkesztőbizottság

Főszerkesztő: Fischer Viktor cscst. (Wantagh, New York, USA). **Társzerkesztő:** Lendvai-Lintner Imre cscst. (Morris Plains, New Jersey, USA). **Munkatársak:** Cseh Gábor Anna est. (Newtown, Connecticut, USA), Csermely Péter est. (Toronto, Ontario, Kanada), Erdei Anna est. (Boston, Massachusetts, USA), Farkas Tamás est. (Budapest), Fischer Endréné Szöcs Melinda (Huntington, New York, USA), dr. Glaser János cscst. (Montréal, Kanada), Kovács Éva fncs. (Princeton, New Jersey, USA), dr. Koós Emese (Budapest), Márer Koppány Mária (Forest Hills, New York, USA/Pécs), McGinné Darázs Erika (McLean, Virginia, USA), dr. Némethy Kesserű Judit cscst. (New York, New York, USA), Thurner Klára cscst. (Cleveland, Ohio, USA), Tóthné Kollár Katalin est. (San Francisco, Kalifornia, USA), Vince Ágnes est. (Edison, New Jersey, USA). **Technikai kivitelezők:** Fischer Endréné, Szöcs Melinda (Huntington Station, New York, USA), Szöcs László (Szeged).

A beküldött cikkeket, híreket, leveleket szükség szerint szerkesztve adjuk közre. Cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket, ötleteket kérjük az alábbi címre küldeni: vezlap@yahoo.com.

Előfizetés egy évre US\$10.00. Előfizetéseket a Külföldi Magyar Cserkészszövetség fent megadott címére kérjük beküldeni. Tagdíjat fizető cserkészvezetők és felnőttcserkészek a lapot ingyen kapják, amennyiben igénylik. A lap fenntartása érdekében adományokat köszönettel veszünk.

***

Vezetők Lapja (Leaders' Magazine)

Magazine for Hungarian Scout leaders

Published by the Hungarian Scout Association in Exteris, Inc., a non-profit organization